46. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1990. FEBRUÁR 21.

LUDAS MATYI

Balázs-Piri Balázs rajza

– Szóval te tépkeded le a plakátjaimat?!...

SAJDIK-LAPOZÓ

Ha gyorsan végigpörgeti az oldalakat, egy tanulságos történetet láthat!

Heti matekpéldánk:

HA A TÍZMILLIÓS MAGYARORSZÁGON 53 PÁRT VAN, AKKOR HÁNY PÁRT LESZ A 260 MILLIÓS SZOVJETUNIÓBAN?

BRENNER: Már most...

MI LESZ LENINNEL?

Mármint a Dózsa György úti Lenin-szoborral mi lesz?

Már csak azért kérdezem, mert idén ünnepeljük a felállításának 25. évfordulóját, ezért jó lenne valami bizonyosat tudni. Nálunk a köztéri szobrok átlagos, történelmi kihordási ideje 12,5 év; mert az átlagot jelentősen rontják a politikusok szobrai. (Gömbös, Sztálin, Rákosi, Münnich). Ha így számoljuk, a Lenin-szobrot is kiragadták eredeti szoborkörnyezetéből.

Talán az idősebbek még emlékeznek rá, hogy negyed évszázaddal ezelőtt, ott, a felvonulási téren előbb az égbeszökő, svéd vörösmárványból készült pilont építették meg, és sokan már akkor rebesgették, hogy Svédországból talán nem a márványt kellett volna importálnunk. Mindenki azt hitte, hogy az oszlop tetejére kerül majd a szobor és igen nagy volt a meglepetés, amikor Lenint az alacsony talpazatra helyezték, közvetlenül a magas márványobeliszk elé. Ennek az lett az eredménye, hogy a főalakot már csak bizonyos szemszögből lehetett zavartalanul élvezni, így akkor már nem volt érdemes mögé állni.

Akkoriban persze még voltak pesti viccek: — Miért nem az oszlop tetejére tették Lenint? — Mert oda majd a Mao kerül!

Hát igen, hol van már azóta Mao? Pekingben, a mauzóleumában! (Bár ezt Lenin ideiglenesen nem mondhatja el magáról a moszkvai mauzóleum felújítása miatt.)

A másik vicc szerint azért került alulra, hogy ne kelljen majd vele anynyit bajlódni, mint volt szobor-szomszédjával.

Szóval, mi lesz Leninnel? A Dózsa György úti Lenin ebből a szempontból nyilván példaértékű lesz, hiszen sorsát osztja majd az ország többi köztéri V. I. szobra is.

Javaslom, hogy ismét a pesti viccet hívjuk segítségül, amely szerint Moszkvában, a Történelmi Múzeumban van egy festmény, az a címe: „Lenin Lengyelországban". A képen Dzserszinkij és Krupszkaja teázik egy dácsa előtt. — Nade, hol van Lenin? — kérdezi az avatatlan szemlélő. — Hát Lengyelországban! — így a tárgyilagos válasz. Szóval legyen a magányosan álló márványobeliszk címe: „Lenin Lengyelországban"...

De várjunk, Lengyelország most nem jó! Akkor legyen a címe: „Lenin Albániában."

A többit meg majd meglátjuk...

Trunkó Barnabás

BÉKÉS ÁTMENET

– Mondja János bácsi, annak idején az összes ekevasból kardokat kovácsoltunk!?

VÉGREHAJTÓ

– Volt ugyebár egy Bős–Nagymaros, egy eocénprogram, egy atomváros, egy Tengiz. Most csak az étkezőgarnitúrát visszük el.

ÍGY KEZDŐDÖTT

A LUDAS LELEPLEZŐ SZOLGÁLATA JELENTI:

KIK CSALTAK A CÉDULÁKKAL?

Mint tudjuk, felemásra sikeredett a kopogtató cédulák premierje. Egyes pártok, vagy azok hívei a legelvetemültebb fondorlatoktól sem riadtak vissza, hogy az amúgy is nehéz körülmények között élő lakosságtól kopogató cédulákat csaljanak ki.

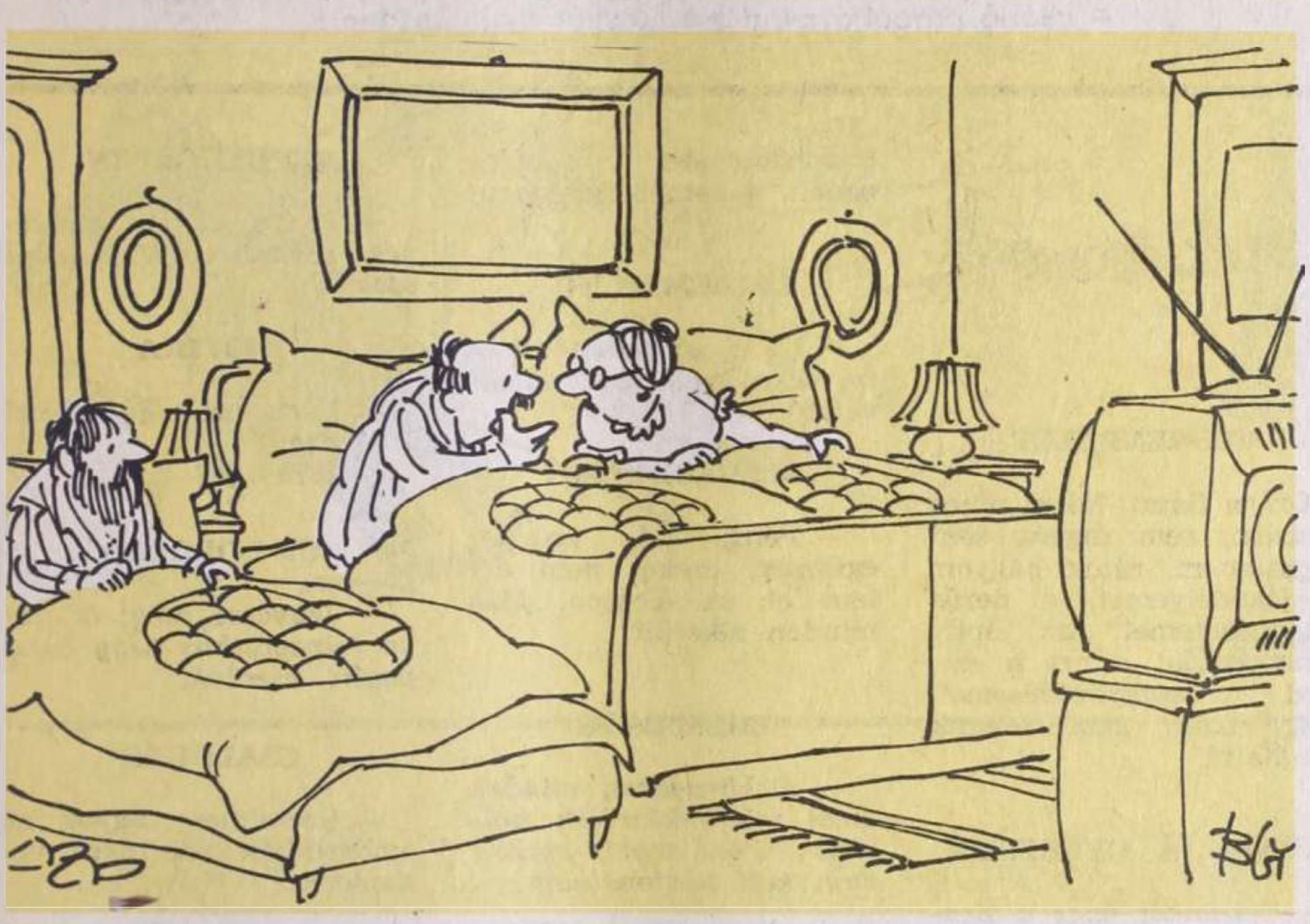
A Ludas Matyi leleplező szolgálata néhány érdekes esetre is fényt derített, melyeket ezennel az illetékesek szíves figyelmébe ajánlunk.

A Belső-Átellen utca 217/C-ben (az utca nevét épp a napokban változtatták meg a Magyar Október Párt kezdeményezésére) egy ballonkabátos férfi kis- és középnyugdíjasokat keresett fel, s kérte őket, adják át neki a kitöltetlen kopogtató cédulákat, mert azok különleges sorsoláson vesznek részt. Az érdekeltek kérésére elmondta, hogy a cédulák tulajdonosai között nyugati személygépkocsikat, távol-keleti utazásokat sorsolnak ki. Szerencsére a nyugdíjasok nem nagyon érdeklődtek a nyugati gépkocsik iránt, így csak viszonylag kevesen, alig 34-en adták át a cédulát a ballonkabátosnak.

A Kis-Lóhajítás (korábban: Kis-Lószerszám) utca lakóitól egészen más módon szerezték meg a jelöléshez szükséges papírokat. Egy máskülönben szimpatikusnak tűnő, valójában azonban diplomatatáskás férfi járta végig a lakásokat, kezében APEH-igazolványt lobogtatva. Azt próbálta elhitetni az érintettekkel, hogy aki átadja neki a céduláját, az ötezer forintot leírhat az adójából, sőt, aki két cédulát ad át, az egész életére adómentessé válik. Még jó, hogy csak kevesen vették be ezt a mesét, így a Kis-

– Fáradt majd áprilistól lehetsz, akkor megdrágul a fogamzásgátló.

– Ne áltassuk magunkat, se nem menekült a gyerek, se nem hajléktalan, így sosem lesz lakása ...

Lóhajítás utcaiak közül csak mintegy 150-en adták oda a kitöltetlen cédulát a diplomatatáskásnak.

Sokkal rosszabbul jártak az ifj. Vér Gőzös (korábban: Homály Beléndek) ifjúsági lakótelep idős lakói. Őket cserkészek és úttörők keresték fel, azzal, hogy aki átadja nekik a céduláját, azt tiszteletbeli úttörővé, ill. cserkésszé fogadják. Hogy melyik párt áll az akció hátterében, azt egyelőre nem sikerült megtudnunk, csupán annyi biztos, hogy az ifj. Vér Gőzös lakótelepen azóta hozzávetőlegesen 23 ezer tiszteletbeli úttörő és cserkész él.

A K. Huzath Béla utcában (korábban: Kispárnovics kapitány tér) egy idős néni elmesélte a leleplező szolgálat munkatársainak, hogy sokukat felkereste egy nyolcadik kerületi akcentusban beszélő férfi. Elmondása szerint jelenleg Amerikában él, de szeretne hazatelepülni, ám az ottani hatóságok csak abban az esetben engedélyezik Magyarországra történő kivándorlását, ha összegyűjt 750 kopogtató cédulát.

Egy Lacianyu bácsi utcai (korábban: Lenin körút) alanyi költőtől azzal csalták ki kopogtató céduláját, hogy ily módon megjelenhet végre húsz éve a kiadóknál heverő közéleti verseskönyve, melynek címe: *Öncélú beszélgetések önmagammal.* Huszonöt első osztályú labdarúgótól külföldi szerződés reményében, míg Hanyatt Hajnalka popénekesnőtől belföldi nagylemez ígéretével szerezték meg illetéktelenek a kopogtató cédulát.

A legsúlyosabb atrocitásak azonban a mintegy 53 párt részéről érték a lakosságot. Ők ugyanis azzal csalták ki a kopogtató cédulákat, hogy tisztes megélhetést, békét és biztonságot ígértek az embereknek.

Föld S. Péter

KÜLFÖLDI ÜGYFÉL

GELLERT KAPTUNK

Amikor anno akkortájt kinevezték fölibénk Bráner Gézát, még fogalmunk sem volt arról, hogy az egész vállalkozás gellert kapott.

Tetszik érteni? Gellert.

Csak most, hogy Uri Geller, ez a rokonszenves fenomén bemutatta emberfeletti képességeit, csak most kiáltottunk fel kórusban, jesszuskám, hiszen Bráner Géza is kiköpött Uri Geller. Csak mondjuk nem annyira úri, inkább bunkószerű.

Itt van mindjárt az első közös vonás. Hogy mindketten törik a magyar nyelvet. Érthető módon, hiszen jó harminc éve egyikük sem él Pesten. Uri Geller ugyanis Stockholmban lakik, Bráner Géza pedig Budán. Közelebbről a Pasaréten.

De szupernaturális képességeik tisztára azonos nívón állnak, sőt, Bráner Géza varázsereje itt-ott még felül is múlja Uri Gellerét.

Itt van mindjárt a nevezetes óraprodukció. Uri Geller kezébe vesz egy órát, amely már régóta nem működik. Ránéz, koncentrál, hisz önmagában, mire az óra ketyegni kezd és megindul előre.

Bráner Géza kezébe vesz egy órát, amely régóta késik és 1990-ben is 1972-öt mutat. Ránéz, koncentrál, hisz önmagában, mire az óra ketyegni kezd és megindul hátrafelé.

Látnoki képességeik is azonosak és mai tudásunkkal megmagyarázhatatlanok. Sőt, ha teljesen igazságos akarok lenni, Bráner Géza telepátiája valamicskével még felül is múlja Uri Gellerét.

Uri Geller egy szép reggelen kilépett házából, beleszagolt a levegőbe, majd így szólt:

— Ma földrengés lesz Kaliforniában ... És lőn!

Bráner Géza ezzel szemben minden reggel kilép a házából, beleszagol a levegőbe, majd így szól:

— Ma árakat fogok emelni ... És lőn!

Uri Geller kezébe kap egy slusszkulcsot, picikét nézegeti, picikét simogatja, mire a kulcs elgörbül, mint Náci bácsi Krisztus nevenapján.

Bráner Géza kezébe kap akárhány kulcsot, amelylyel gazdasági fellendülést lehetne elindítani, picikét nézegeti, picikét simogatja, mire a kulcs elgörbül, sőt, a lyuk is benő.

Uri Geller nem tudja honnét erednek különleges képességei. Bráner Géza e téren határozottan felülmúlja Uri Gellert. Ő még azt sem tudja, hogy semmit sem tud.

Uri Geller arra gondol, hogy pici gyerekkorában egyszer megütötte a váltóáram, talán ez indította el benne valamit.

Bráner Gézát nem ütötte meg a váltóáram, Bráner Gézát — sajnos — semmi sem ütötte meg. Ellenkezőleg, Bráner Géza ütött meg valamit. A főnyereményt. Azzal, hogy pici gyerekkorában bölcsitikár lett a kiscsoportosban. Ez elindította őt valamiben, mert azóta a jóisten nem tudja levakarni a fenekéről a bársonyszéket.

Uri Geller egyik legspeciálisabb képessége, hogy minden műszernél könynyebben megtalálja a földben rejlő aranyat.

Csak gyanítom, hogy erre Bráner Géza is képes. Ugyanis most fizetett be családjával egy seychellesi társasutazásra, koponyánként 160 ezer forintért.

Azért van köztük egy nagy különbség.

Uri Gellert földöntúli hatalmáért sokan istenítik.

Ezzel szemben senki sem isteníti Bráner Gézát.

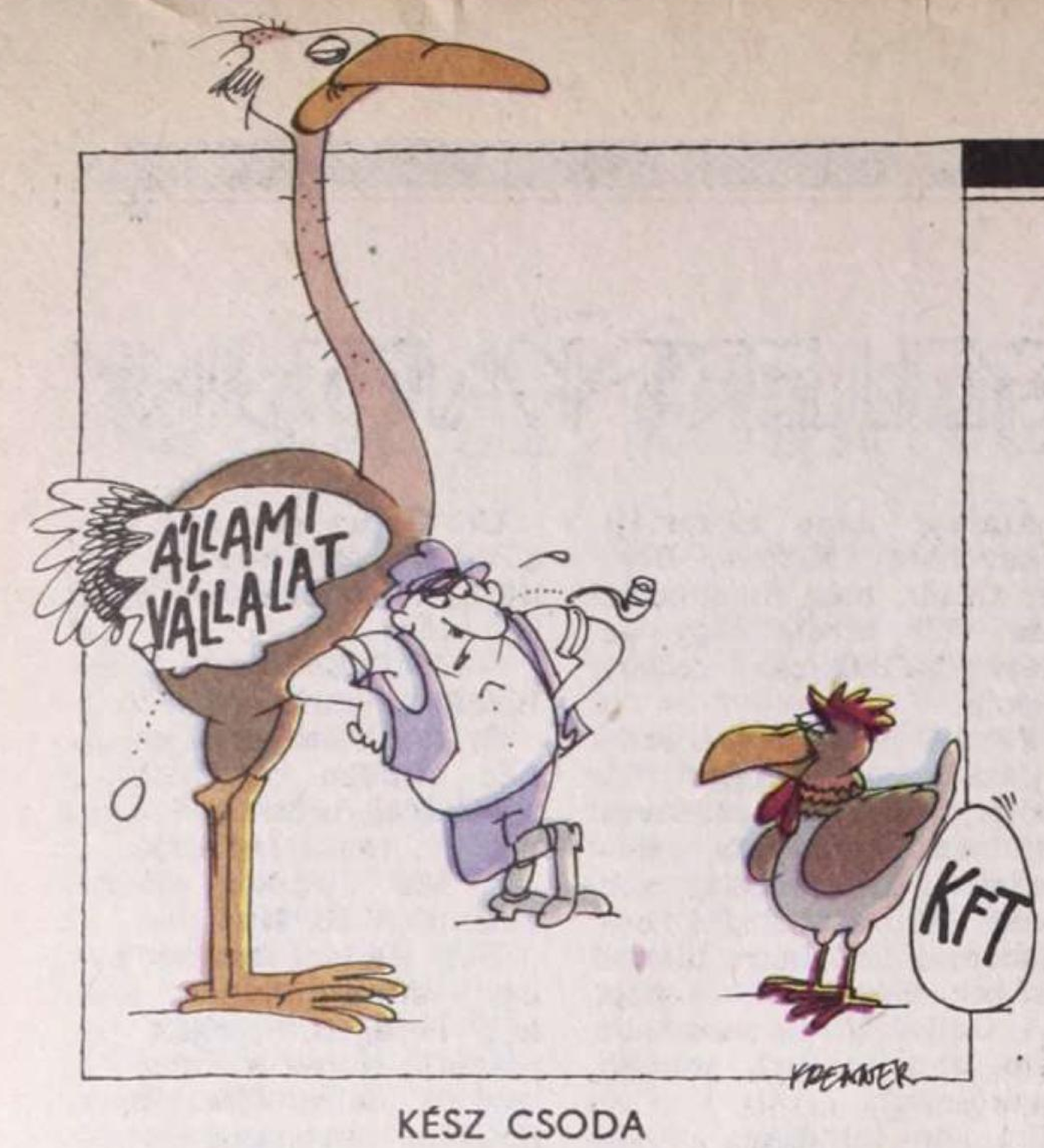
Legfeljebb a mamáját ...

Peterdi Pál

LAPOZÓ

Figyelem: az se baj, ha a rajzokat lassan nézi, a végét nem befolyásolja!

KÉSZ CSODA

LÉPÉSZAVAR

– Hiába próbálja mindig a kályhától újrakezdeni!

KOLLÉGA

VAGYONÁTMENTÉSI AKCIÓ

SZILÁNKOK

VÉGRENDELET

Drága fiaim! Mivel nincs pénzem, sem ingóm, sem ingatlanom, rátok hagyom a jókedélyemet, a derűs világnézetemet, az optimizmusomat s azt a szilárd meggyőződésemet, hogy soha nem fogunk meghalni.

NŐNEK A GYEREKEK

— *Tizenkét éves a Zsuzsika. Maholnap felnőtt, elvált lányom lesz.*

MELLŐZÖTT SZÍNÉSZ

— Ezzel a tehetséggel egy éjjeliőrt alakítsak?! Ráadásul nem is a színpadon, hanem a fatelepen!

IZGALMAS NŐ

— *Ez a nő télikabátban is kész szemérem elleni vétség.*

ELÉGEDETTSÉG

— Pénz, nő, karrier, egészség, ezeket nem értem el az életben. Más minden sikerült.

BOSSZÚSÁG

— *A környéken minden utcai telefonkészülék működik. Pont most, amikor nem kell telefonálnom.*

NYUGDÍJAS

— Hogy az alma kilója?
— A néninek ingyen adom.
— Nem lehetne valamivel olcsóbban?

REPÜLŐGÉPEN

— *Pilóta úr, le szeretnék szállni a Wesselényi utcánál.*

KRITIKA

— Látta azt a jó műsort a tévében?
— 1971-ben?

ÚJ DOLGOZÓ

— *Jegyezze meg: öt deka felvágotthoz négy deka papírt mérünk.*

CSALÓDÁS

— Szerelmes vagyok az emberiségbe, de nem viszonozza.

ELVÁRÁS

— *Önt nem engedem be a lakásunkba, de azért elvárom, hogy előbb udvariasan kopogjon.*

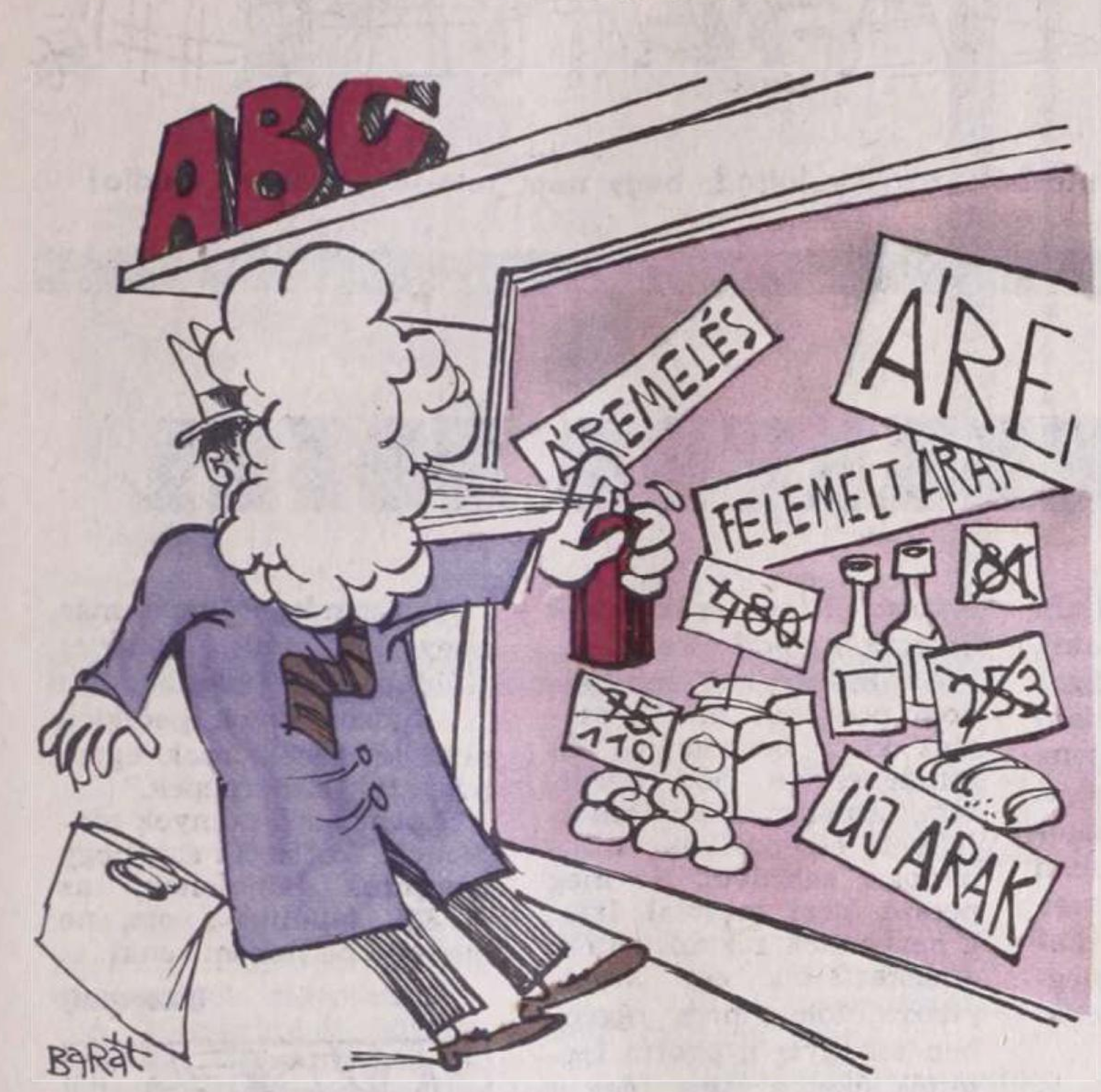
Galambos Szilveszter

Szüntelenül józanságra intenek

MEGINT DRÁGÁBB LESZ A PÁLINKA?

ÖNVÉDELMI SPRAY

A LEHALLGATÓK LEHALLGATÁSA

– Nyugodjék meg, Mister, ezt a széfet még a pártállamtól örököltük!

HAJÓVONTÁK TALÁLKOZÁSA TILOS

A mai zűrzavaros időkben nálam a nap fénypontja 13 óra 45 perc. Ekkor, ha törik, ha szakad, leülök a rádió elé, és meghallgatom a vízállásjelentést. Amikor meghallom, hogy a Duna Gönyűig apad, s onnan alacsony vízállású, boldog mosoly terül el az arcomon, feszült izmaim elernyednek, idegeim megnyugszanak. A vízállásjelentésre mindig számíthatok: tudom, hogy Dunaremete után Medve jön, Paks után pedig Baja.

Az embernek percek alatt meginoghat a hite mindenben, egyik napról a másikra felmondhatják az állását, fizetheti a kamatadót, elhagyhatja a felesége, de azt fixre veheti, hogy az 1873-as folyókilométernél hajóútszűkület van, s hajóvonták találkozása tilos. De jó is ezt hallani!

A pártállam összedőlhet, a munkahelyekről kivonulhatnak a pártszervezetek, az országból az oroszok, a tévéből Aczélék, akkor is zöld úszó mellett 20 deciméter. Sőt! Piros úszó mellett 24—40—700. Mi lehet mindez? A fene tudja, de nem is érdekel. Az a fontos, hogy hinni lehet benne, nem változik soha, szilárd pont a világegyetemben.

A Kádár-korszakban is, a márciusi választások után is — bárki győzzön — Bezdán után Apatin jön, aztán Vukovár, Moldova Veke és Csernavoda. De szép szavak, megbizsergetik az ember hátán a bőrt.

Reng a föld a talpunk alatt Kelet-Európában, az átlagpolgár elidegenedik még a saját kutyájától is, de a Rába akkor is Árpásnál folyik, a Marcal Mórichidánál az Ipoly Nógrádszakállnál, a Kapos Kurdnál, a Mura Letenyénél, a Dráva Őrtilosnál, a Száva pedig — nem fogják elhinni — még mindig ott van Jaszenovácnál. Egy lépést sem hátrált, de nem is szaladt előre.

Zöldségeket írnak az újságok,

hülyeségekkel tömik a fejemet a választási bemutatkozók, mindenféle alakok kopogtatnak a félcédulájukért, és nem sejtik, hogy a Tisza Záhonyig alacsony, lejjebb közepes vízállású. Rahónál 201 centiméter, 10 százalék. Sokan úgy állnak ki a választók elé, hogy fogalmuk sincs róla: a Maros Makónál mínusz 49 centiméter, 7 százalék.

Hiába emelik az árakat, hiába bosszantanak naponta valami bődületes marhasággal, én akkor is megingathatatlan vagyok. Tartást ad nekem, hogy a Tisza mellékfolyói még mindig a következők: Szamos, Kraszna, Latorca, Ung, Bodrog, Sajó, Hernád, Zagyva, Berettyó, Sebes-Körös, Fekete-Körös, Fehér-Körös, Kettős-Körös, Hármas-Körös és a Maros.

Ha valaki demagóg, azt mondom neki, hogy a Kraszna Alsószopornál árad. Ha valaki uszít, nem érdekel, mert biztos vagyok benne, hogy a Bodrog Felsőberecskinél apad. Ha a vállalatom csődbe megy, azzal vigasztalom a kollégákat, a Zagyva Apcnál alacsony vízállású.

Minden nap tíz percig anyám ölében érzem magam újra. Elégedetten kinyújtóztatom a tagjaimat, mert tudom, hogy 1725-nél 24—155—500.

Majláth László

VALAKI SZÁMOLJA?

— Ez a hányadik tizennegyedik kongresszusunk is, elvtársak?
— A tizennegyedik.

●

RECEPT

Kis botrány, kis áremelés, nagy botrány, nagy áremelés.

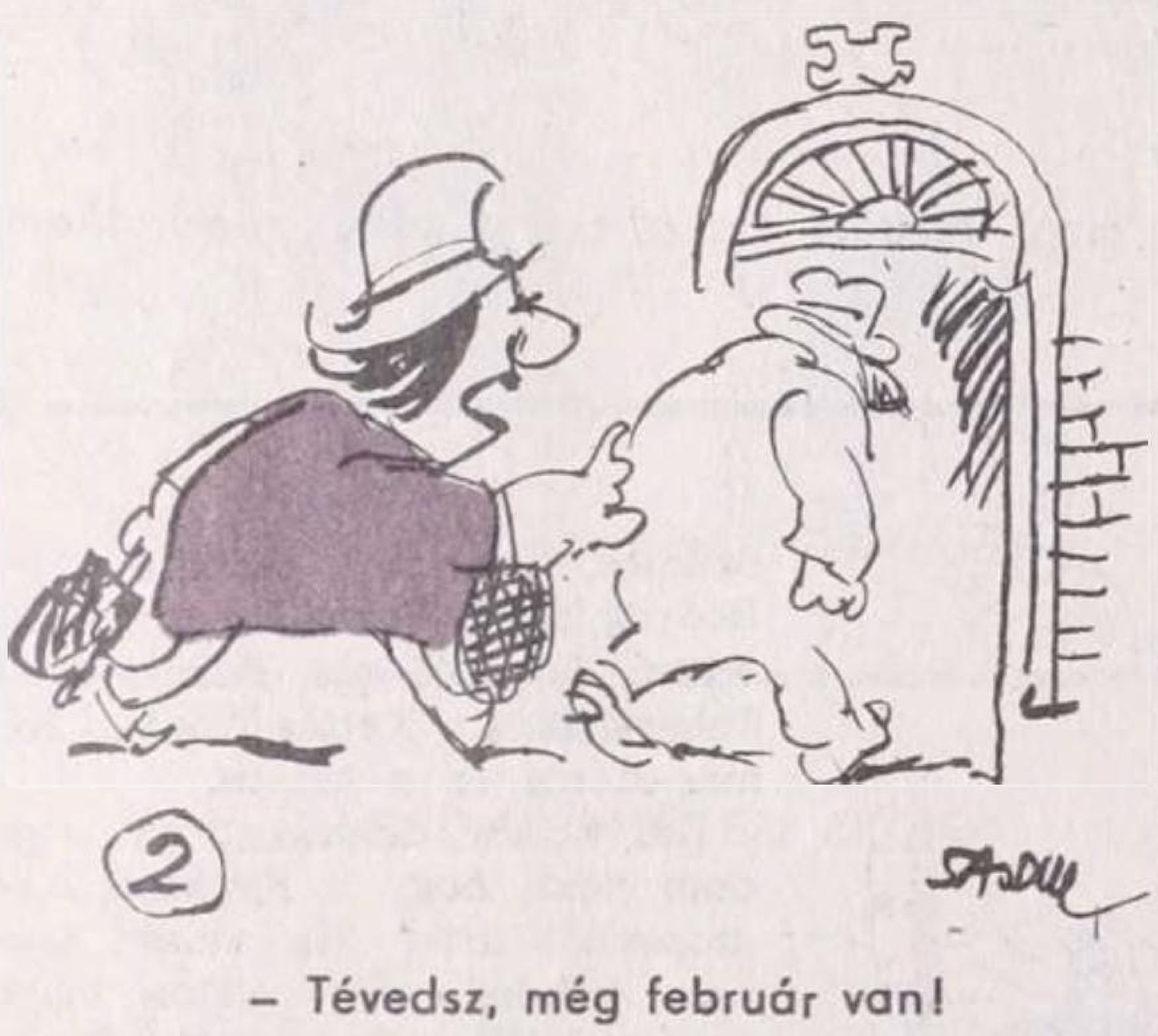
T. P. J.

– És büntetésből százszor leírod, hogy nem televízió, hanem média!

– Hurrá, itt a tavasz!

– Tévedsz, még február van!

VARÁZSLATOS ÜGYEK

Amikor először hallottam a tévében ezt a mondatot, azt hittem, egy felvilágosító műsorba kapcsolódtam be, ám amikor rájöttem, hogy éppen a parlamenti közvetítés megy — akkor azért rögtön komolyabban vettem ezt az egészet. Azóta ráadásul szinte naponta fölbukkan a tömegkommunikációban a kijelentés: „Nincs szükségünk boszorkányüldözésre."

Na már most: nem tudom pontosan mások szerint ki a boszorkány, én mindenesetre jót derültem, amikor saját jelöltjeimet elképzeltem szoknyában, seprűvel. No meg persze igazi vasorral. Igaz, a nevezettek sokkal inkább emlékeztettek egy krampuszra, főleg, hogy régebben amúgyis gyakorta festették őket a falra. Meg a május elsejei táblákra, meg az újságok címoldalára, meg úgy általában mindenhová.

Egyébként már csak azért sincs szükség boszorkányüldözésre, mert boszorkányok sincsenek. Rendben. De akkor hol van például az a 21 milliárd dollárnyi felvett hitel, amely föltűnően boszorkányos módon tűnt el?...

No, mindegy, ugye már nagy királyunk, Könyves Kálmán is megmondta: „... boszorkányok pediglen nem létezének, csak egyes nagyszájú fehérnépek."

Szóval boszorkányok nincsenek. Ám azért azt, hogy vámpírok sincsenek, az APEH felállítása óta ne beszélje be nekem senki...

(szurmai)

SZÉDÍTŐ PERSPEKTÍVA

– Nem irigylem a kamatadóját...

SIMOR ANDRÁS:

JAVASLAT

Javaslom
a Dózsa György utat
nevezzük
Werbőczi útnak.
Végül is ki volt Dózsa?
Zendülést szító paraszt.
És ki Werbőczi?
Nemes jogtudós.
Vegyük le hát az utcasarkokról
a megégetett nevét.

HÍRADÓZÁS

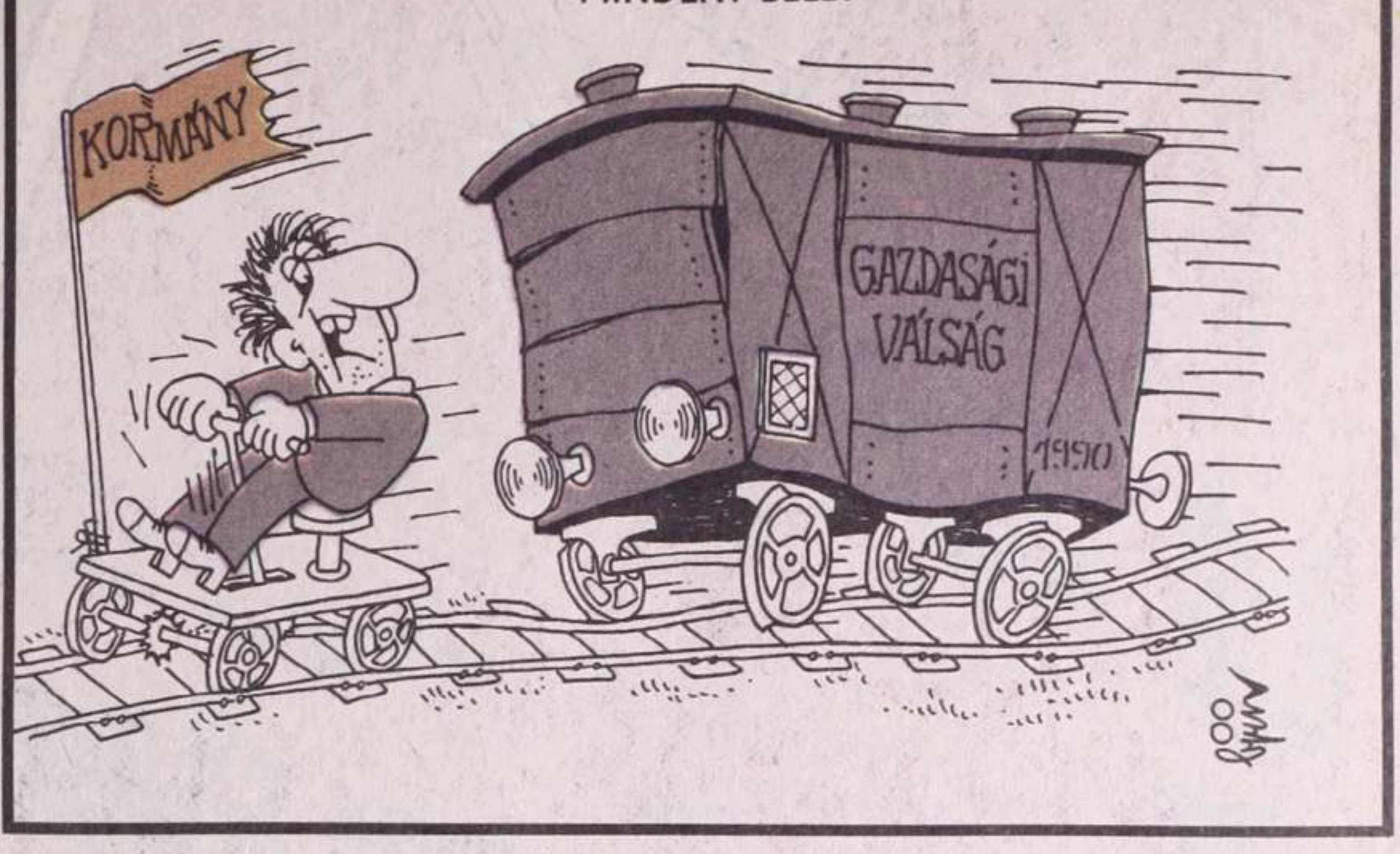

– Ne izguljon, apuka, nem kell még egyszer elfoglalniuk a Téli Palotát...

SZABAD ORSZÁG

Mindenki szabadon eldöntheti, hogy a politikai játszmákban kinek legyen a játékszere.

MINDENT BELE!

LYUKASAN HOZZÁK VISSZA

Ne adj kölcsön, ne kérj kölcsön! A kölcsönholmiból mindig kellemetlenségek származnak.

A kölcsönholmi következetesen elromlik. Kölcsönkéred a porszívógépet, alig kapcsolod be leég a motorja. Ha csak a seprűt kéred el a takarításhoz, annak egészen biztosan kettétörik a nyele. Ahhoz, hogy valami elromoljon, nem kell szükségképpen bonyolult szerkezetnek lennie. Kölcsönkéred a kerékpárt — legalább egy gumidefekt bejön. Ha az autót kéred kölcsön, biztos a karambol. Nem szükséges, hogy te menj neki egy másik kocsinak, lesz olyan autó, amelyik tudni fogja, hogy kölcsönkocsit vezetsz, és neked megy. Kölcsönkéred a bőröndöt, vagy kireped, vagy ellopják, kölcsönkéred a töltőtollat, kitöröd a hegyét, kölcsönkéred a könyvet a gyermek belerajzol és széttépi...

És ugyanez történik azzal, amit kölcsön adsz.

Kölcsönadod a vedret, lyukasan hozzák vissza. Kölcsönadod a vasalót, többé nem melegszik fel. Kölcsönadod a vadászkutyádat, őt lövik le a vadászaton. Kölcsönadod a szmokingodat, kiégetik cigarettával. Kölcsönadod a hegedűdet, attól kezdve csak nyikorog. Kölcsönadod az ollót, kicsorbítva hozzák vissza. Kölcsönadod a gyönyörű vörös parókádat, őszen hozzák vissza.

Miféle titkos bosszúja ez a kölcsönholmiknak? Kideríthetetlen. A tárgyakban cinizmus lappang, a szerkezetek meg egyenesen bosszúállók és rosszindulatúak. De az is lehet, hogy az idegen környezet, az idegen kéz teszi őket érzékenyebbé.

Ismeretes egy drámaíró esete, aki távoli, sikeres kolléga bevált ötletét vette kölcsön. Megírta a kölcsöntémából a darabot, s az akkorát bukott, hogy a premier után alá kellett dúcolni a színház bejáratát.

Hasonlóképpen járt egy zeneszerző is egy kölcsönvett dallammal. A kölcsönzött világsiker az ő fejére forróvízként zúdult. Íme, sem kölcsönvett drámán, sem dallamon nincsen áldás.

És embertársainkat sem lehet büntetlenül kikölcsönözni...

A népszerű férfiú, aki rendkívül fontosnak érezte, hogy minél több nővel tarkítsa az életrajzát, nagyon jó barátjának a feleségét vette kölcsön, míg a barát hosszabb útra kelt. Minden szép volt és kellemes; nem az történt, hogy a hölgy elromlott, mint a porszívógép. Nem volt romlatlan ő azelőtt sem, de azért így is működött.

Hanem, amikor a férj hazajött, kétszer körbeszaglászta az otthonát, telefonált ide, telefonált oda, s máris fontos és hasznos információk birtokába jutott. Ezután pedig nem tett mást, csak szótlanul egy bőröndbe rakta felesége holmijait, taxit hívott, és asszonyostul a barátja lakására hajtatott. Ott letette a bőröndöt és a feleségét s ennyit mondott: — Ha ennyire ragaszkodtok egymáshoz, legyetek boldogok.

Mondom ember: ne adj és ne kérj kölcsön! Inkább gondolkodj el azon; ha az életed nagyon elromlott, vajon nem kölcsön kaptad-e azt is?

Kvári Sinkó Zoltán

SZÉP VOLT, FIÚK...

ÁTIGAZÍTVA

Rákosi Mátyás ma így mondaná:

„Nálunk az áremelés felső határa a csillagos ég!"

●

SZTRÁJKOK

Sztrájkol a maszek, a hírlapárus, a zöldségesbolt, a bazár.

A BKV (is) sztrájkol egy picit.

Tovább alhatsz ma, kis Balázs!

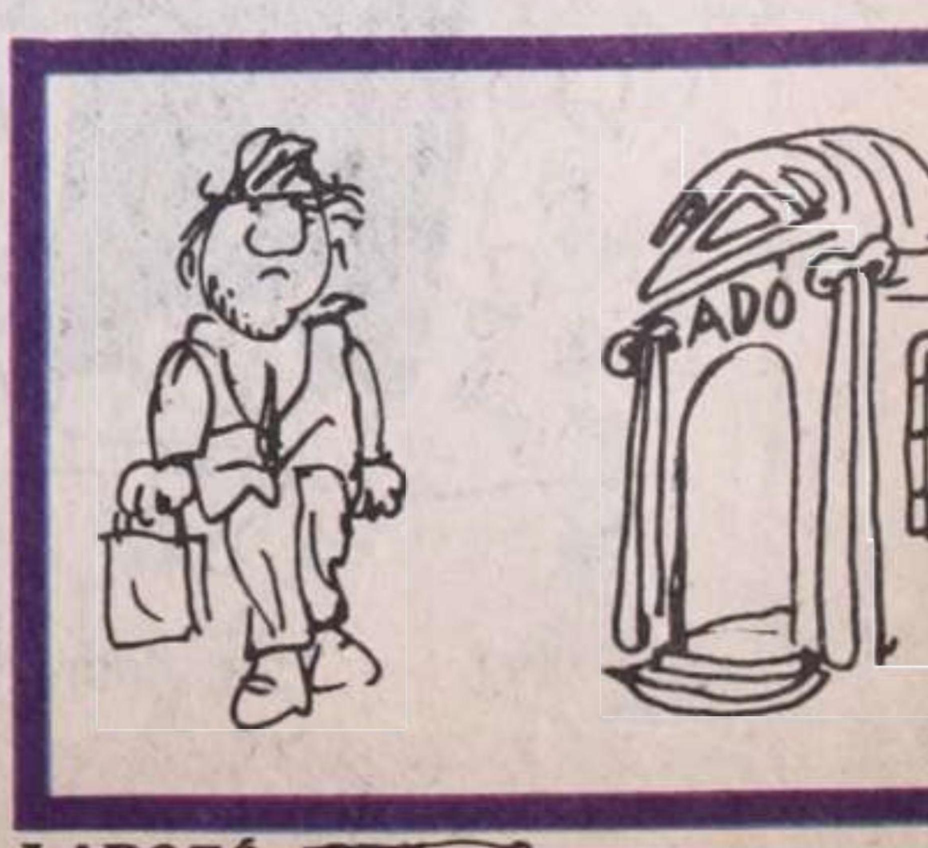
●

HATALOMÁTMENTÉS RÉGI LEMEZEN

„Az egyiknek sikerül, a másiknak nem, az egyikről kiderül, a másikról nem..."

T. P. J.

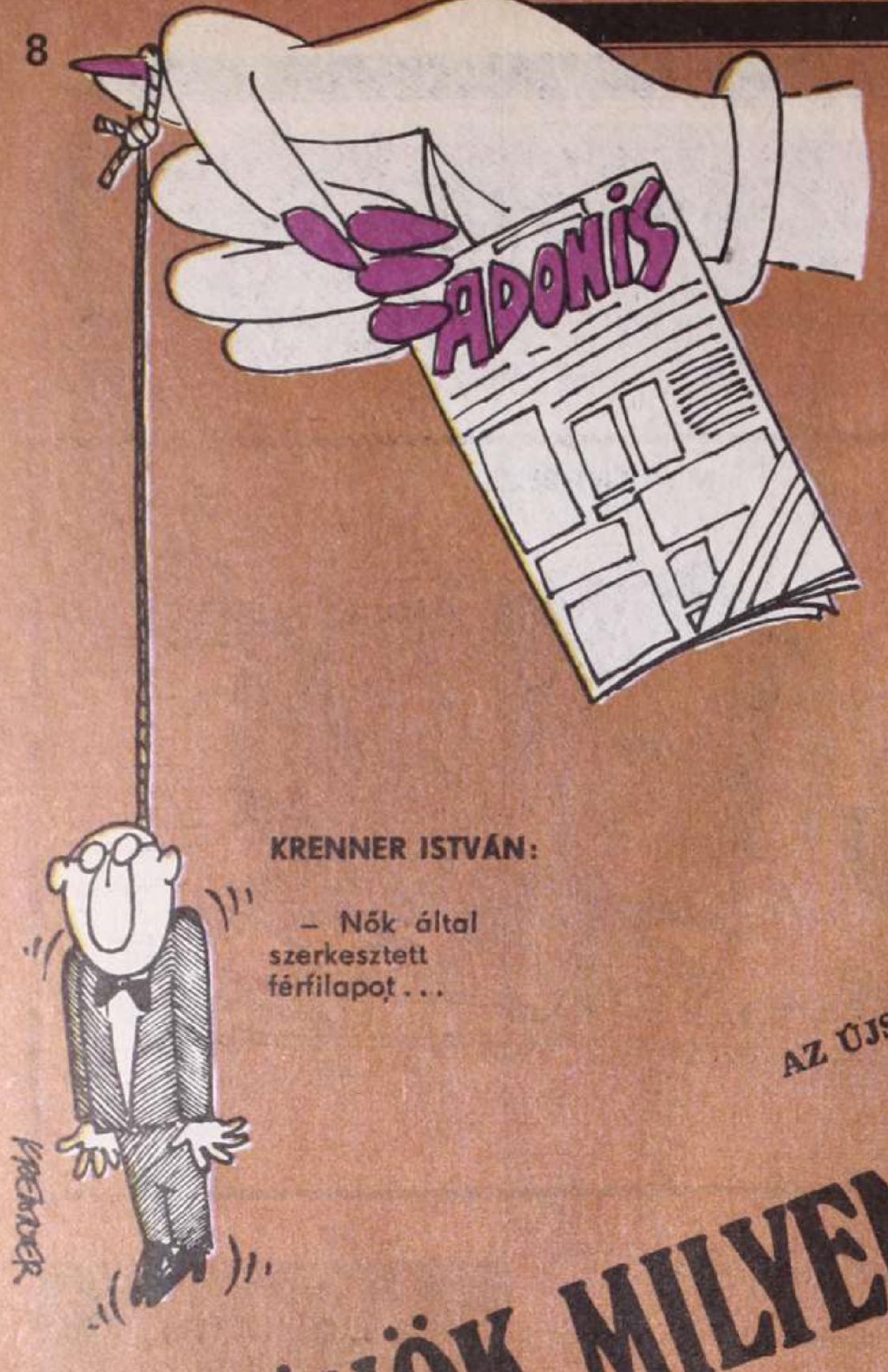

LUDAS fórum

NAGY JÓZSEF,
AZ ÚJSÁGÍRÓ SZÖVETSÉG
TITKÁRA KÉRDEZI:

ÖNÖK MILYEN LAPOT ALAPÍTANÁNAK?

KRENNER ISTVÁN:

– Nők által szerkesztett férfilapot . . .

ÁRKUS JÓZSEF:
Egy ideiglenes idegennyelvű lapot, Pasli Damoj címmel.

TRUNKÓ BARNABÁS:
Újra megalapítanám a Vörös Újságot, és rásóznám a Springer-konszernre.

MUNZ ANDRÁS:
Egy komoly vicclapot.

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

– Zúzdai Közlönyt, megsemmisített belügyi és pártiratok fotókópiáival.

LEHOCZKI ISTVÁN:

– Magyar Szexőrültek Lapját.

SZILÁGYI GYÖRGY:
Tudom, hogy manapság rengeteg új lap van, velük rekeszteni lehetne a Dunát, ennek ellenére megalapítanám a Hülyék Lapját is, meg a Süket Dumát . . .!

BRENNER GYÖRGY:

– Egy vicclapot, melyen a baloldal jobbra, a jobboldal balra gurul a nevetéstől.

HEGEDÜS ISTVÁN:

– Nosztalgialapot – aktualizálva.

PETERDI PÁL:

Az analfabéták lapját. Rengeteg szerzőre és rengeteg olvasóra számíthatnék. És az ördög bajlódjon azzal a sok kézirattal!

FÖLD S. PÉTER:

Egy olyan újságot, amelyik csupa jót ír hazai dolgainkról. Évekkel ezelőtt voltak ilyen lapok és lám egyik sem ment csődbe...

VEZDA JÁNOS:

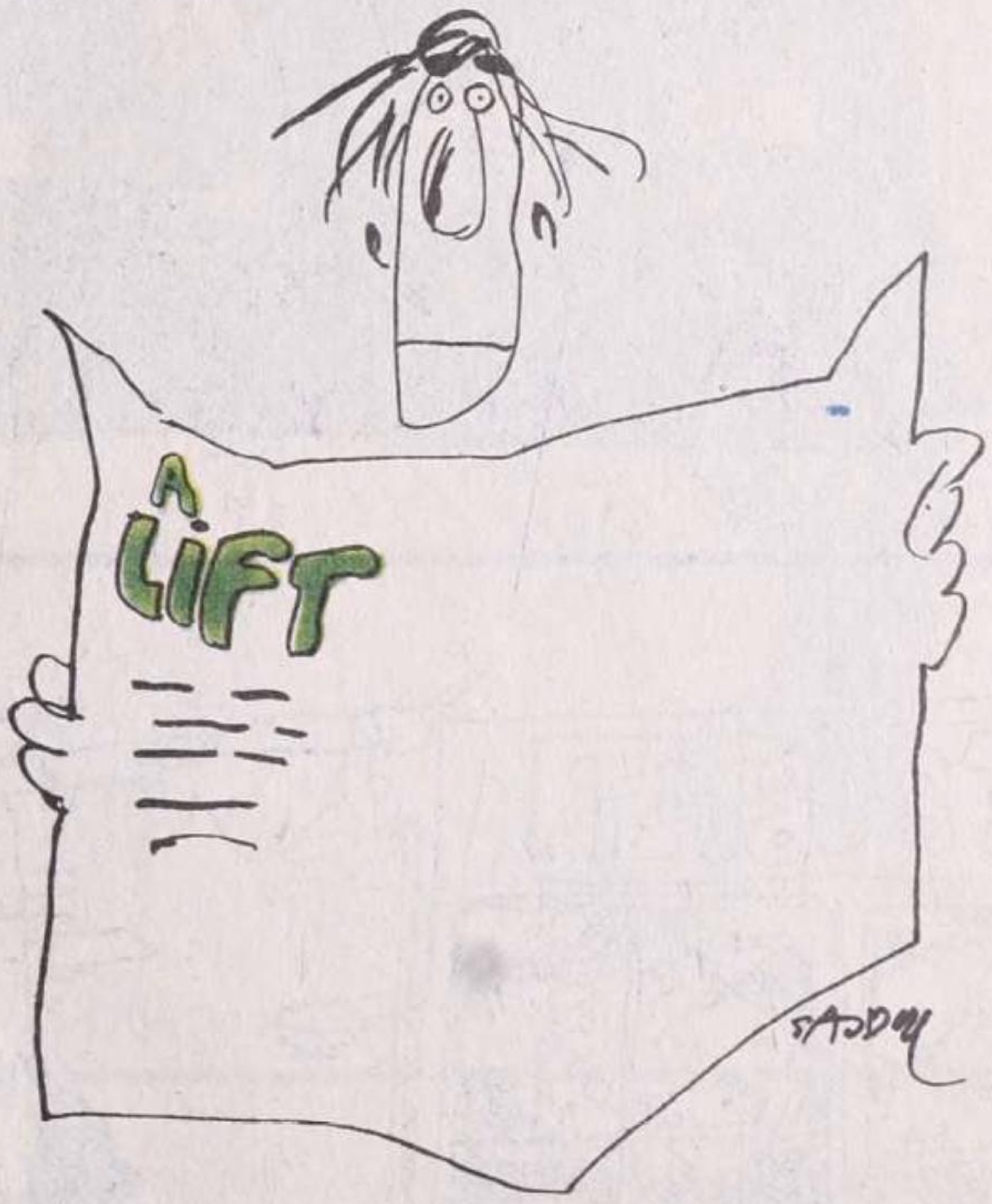
Az APEH lapját, a vigADÓt. Bruttó 32 oldal, nettó egy papírcsík.

DALLOS JENŐ:

– Sátorlapot.

SAJDIK FERENC:

– Tükrözi a magyar közérzetet, hol le, hol föl!

BARÁT JÓZSEF:

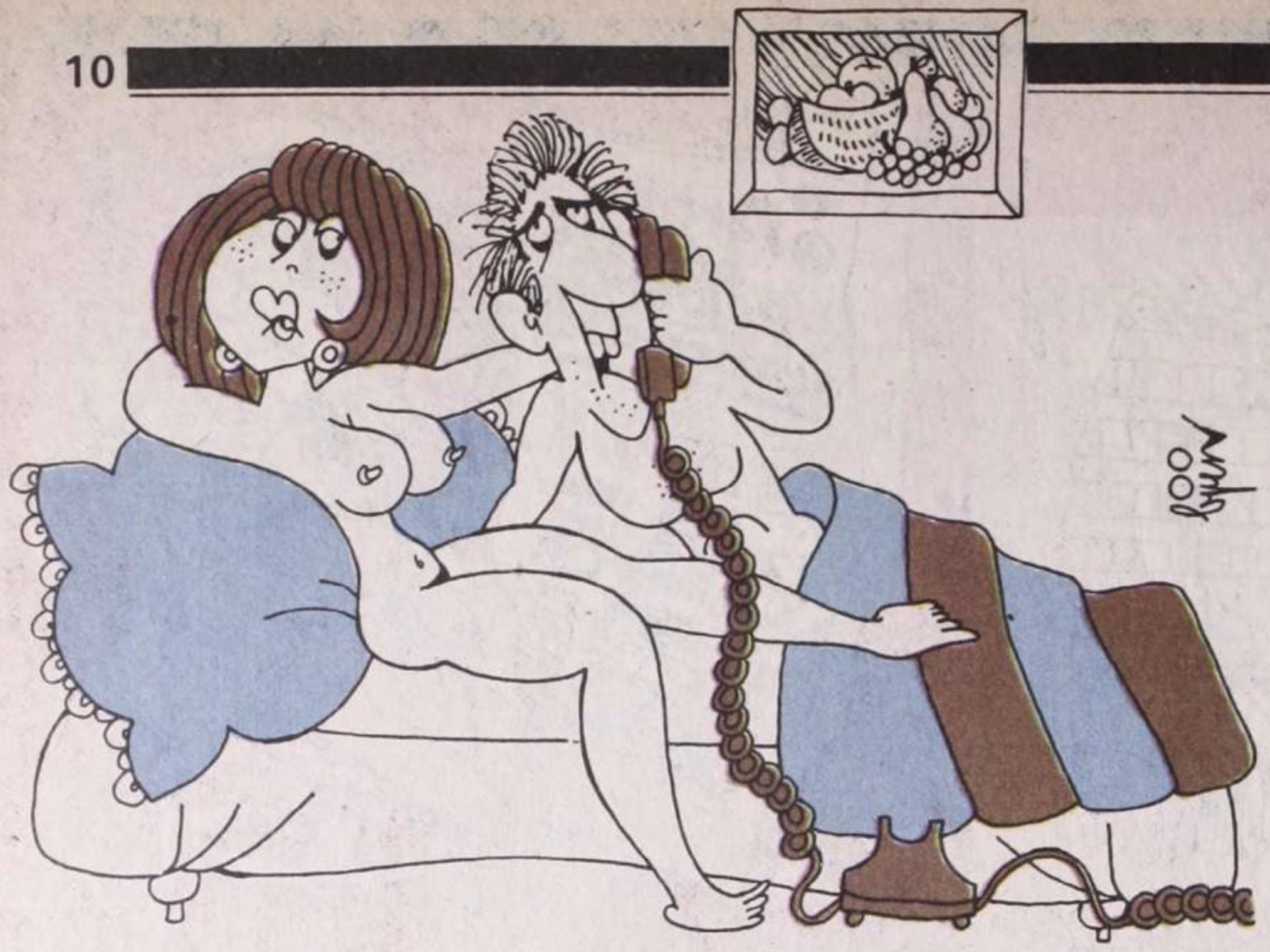
– Vastagot...

FÖLDI IVÁN:

A párizsi Le Monde magyar változatát. Közölné, hogy ez is lemond, az is lemond...

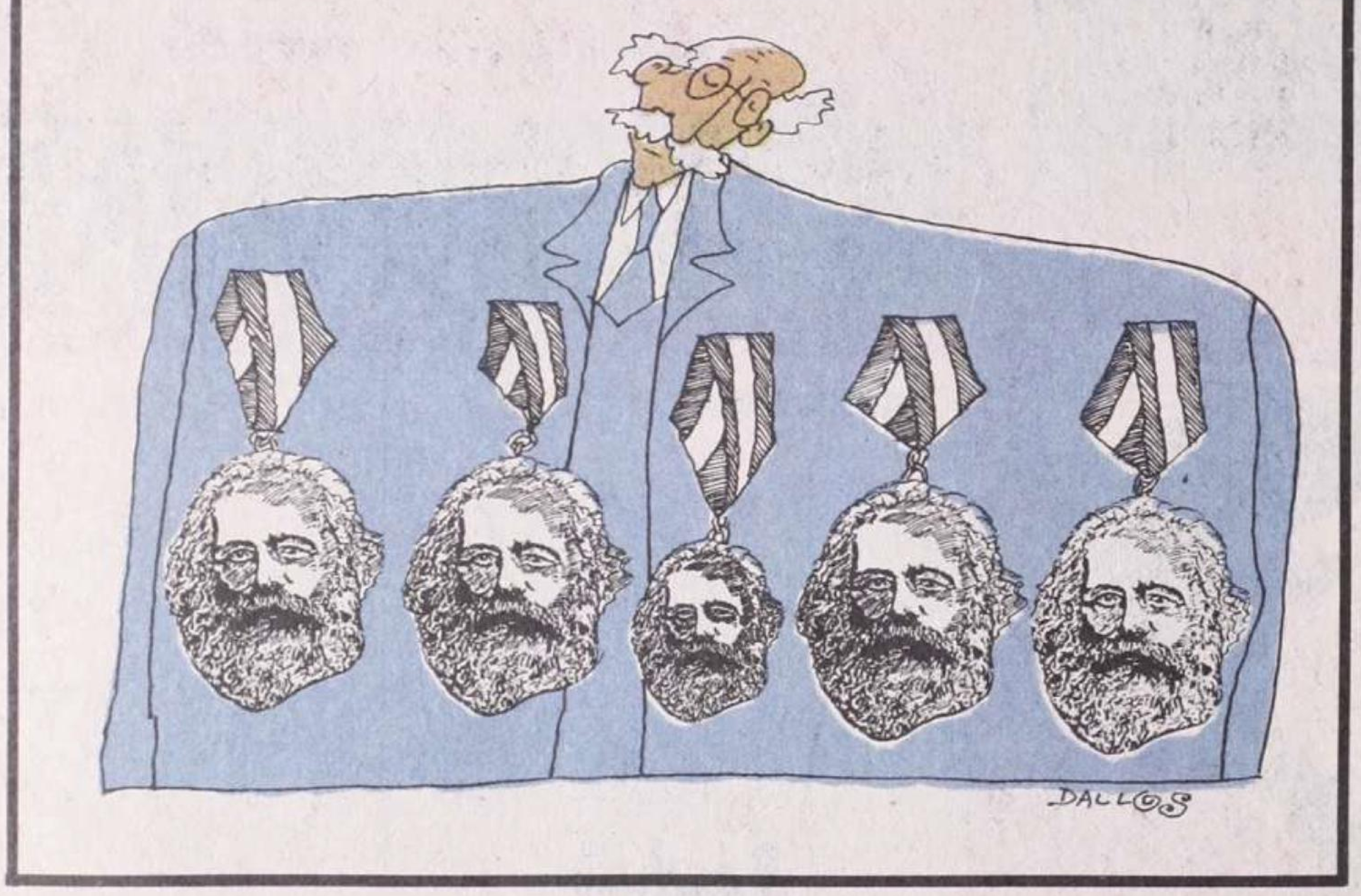

LAPOZÓ

– Mi nem járunk színházba, öregem, nekünk már csak egyetlen programra telik . . .

VETERÁN

– Lesz már elég munkáskéz! Csak a mi falunkba vagy tízen jöttek vissza Nagyfáról!

BAKI BAKI HÁTÁN

Olyan, a közös világkiállításba való „beszállást" fontolgató metropolisokról olvasok a Magyar Hírlap egyik cikkében, „mint Krakkó vagy *Ljubljána*, *Leibach* vagy Zágráb".

Hát kérem, Leibach nevű metropolisról nem tudok, emez valahogy a hátam mögött létesülhetett *Laibach* viszont nem lévén más, mint Ljubljana (csak németül), örömmel közölhetem, hogy a fölsoroltakon kívül léteznek még olyan, az említett világkiállításból részüket kivenni óhajtó metropolisok is, mint — teszem azt — Bécs és Wien, továbbá Pozsony, Pressburg és Bratislava.

●

Az Élet és Irodalom egy és ugyanazon számában két cikk is szólt a bukaresti tévé emlékezetes, drámai óráiról és a képernyőn akkor látott egyik katonatisztről. Az illető az egyik cikk szerint *Kalasnyikovot* szorongatott, a másik szerint *Alekszejevet.*

Lehet, hogy ezt nevezik a vélemények pluralizmusának?

●

Nevek és írásmódjuk: fogas probléma! A Fradi-vendéglő étlapján *„Dubári* mód" szerepel *Dubarry* helyett; más étteremek *„Gordon Blue"*-ként kínálják a *Cordon Bleu*-t. A Rádió- és Televízióújság *„Guillome"*-ot ír (háromszor is!) *Guillaume*, azaz Vilmos helyett. A Magyar Nemzet *„Clémenceau"*-nak írja az ékezet nélküli *Clemenceau*-t, és *„Sorbon"*-nak a *Sorbonne* egyetemet. *Mistinguett* szinte mindenütt *„Mistinguette"*-nek íratik. A legújabb Akadémiai Kislexikonban (!) „Monte *Christo* grófja" áll Monte *Cristo* helyett. Ugyanott több szócikkben is szerepel egy híres magyar filmvígjáték, hol *„Hyppolit*, a lakáj", hol *Hyppolyt*, a lakáj" címmel. Épp csak a helyes írásmód hiányzik, az, amelyet a mű szerzője, Zágon István használt. *Hippolyt.*

„Ne *higyj*" — olvasom a tévé képernyőjén egy tüntetés valamelyik tábláján. *„Kiebrudálás"* — hallom közben a tüntetésről tudósító tévériporter szájából.

Nos, senki ne *higgye*, hogy az ilyen nyelvi hibákat nem kéne sürgősen kiebrud*al*nunk közérintkezésünk nyelvéből.

●

Talányos cím a Mai Napból: *„Katonák lettek az egyenruhás hivatalnokok."*

Aki ebből meg tudja állapítani, vajon a katonákból lettek-e a hivatalnokok, avagy a hivatalnokokból katonák, az magas jutalmat érdemel.

●

Örömömre szolgál, hogy a Filatéliai Szemle szóvá tette: az aradi vértanúk emlékére kiadott bélyegblokkon Leiningen-Westerburg Károly gróf neve *Leningen* W. Károlyként szerepel. (Még szerencse, hogy nem Sztálingen W.-ként, ugyebár . . .)

Ennél is jobban örülnék, ha a lap a *saját* melléfogásait is hasonlóképpen szóvá tenné. Például, hogy a francia *quincaille* (amelyből — német közvetítéssel — a bélyegek bizonyos nyomáshibáját jelentő magyar „kingerlice" szakszó *származik*) vasból, illetve rézből készült használati eszközöket jelent, nem pedig textilárut.

●

Egy, a „visszafogott, diszkrét eleganciájáról *köztudott*" hotelről ír a Népszabadság.

Nyelvileg — enyhén szólva — „köztudatlanul".

●

Az elmúlt hetek legigazább tévés bakija: „Az elmúlt idők áremelései mindenütt *éheztetik* hatásukat."

Mit mondjak, hölgyeim és uraim: nemcsak azt.

Timár György

ÁTVERÉS

BALÁZS-PIRI BALÁZS,
BRENNER GYÖRGY,
MÉSZÁROS ÁKOS,
DALLOS JENŐ,
VÁRNAI GYÖRGY,
BARÁT JÓZSEF

LAPOZÓ

VILLÁMKÉRDÉSEK

A TENDENCIÁKRÓL

— Igaz a hír a csökkenő tendenciákról?

— Igaz. Olyannyira, hogy manapság a tendencia nélküliség a fő tendencia.

— Miért?

— Tendenciáink rosszkedvűek, túlhajszoltak. Ezért nem hoznak létre utódokat, azaz kis tendenciákat.

— A megoldás?

— Elkészítettünk egy javaslatot. Már az illetékesek asztalán van. Remélhetően hamarosan megszületik a döntés.

— Lényege?

— Majd csak lesz valahogy.

A BELSŐ BÉKÉRŐL

— Kedves Békegalamb, úgy tűnik: ön a felelős az egész hercehurcáért. Csak ül és néz. Mire vár? Sültgalambra?

— Nem nyilatkozom.

— Magyarul: hagyjam békén?

— Kéremszépen, én nem tudok magyarul.

— Ez a mi bajunk.

A KÖZÉRZETRŐL

— Nos, hogy vagyunk? Hogy vagyunk?

— Köszönöm. Ép testben épp' élek.

— Nono. Történt valami?

— Semmi. De az nagyon.

A KÜLKERESKEDELEMRŐL

— A napokban kelt szárnyra a hír, hogy az idén kevesebb langusztát importálunk Brahiból. Dolgozó népünket rendkívül érzékenyen érinti ez a tény. Van remény?

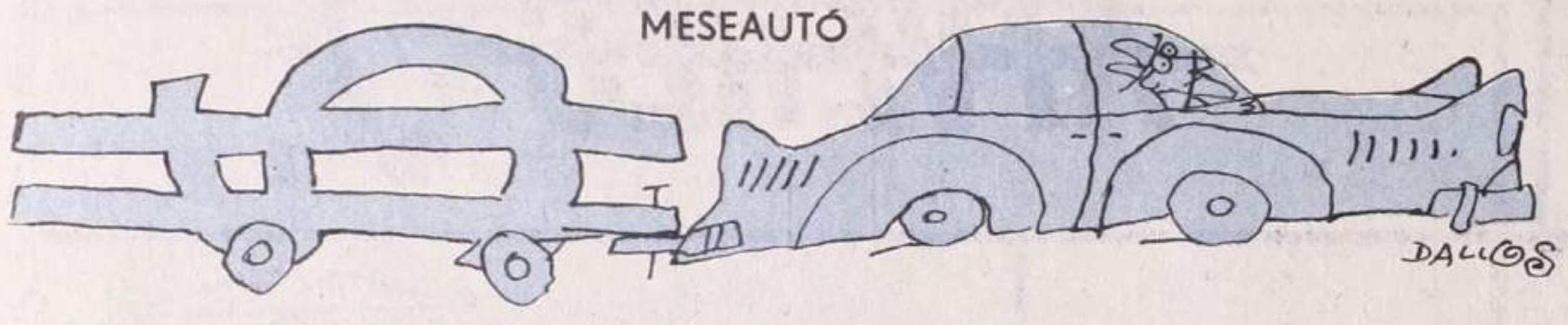
— Igen, még bízhatunk. Ha igaz: hatszáz tonna vak tyúkban, a Snasszker importálja Kelet-Kelekótyából.

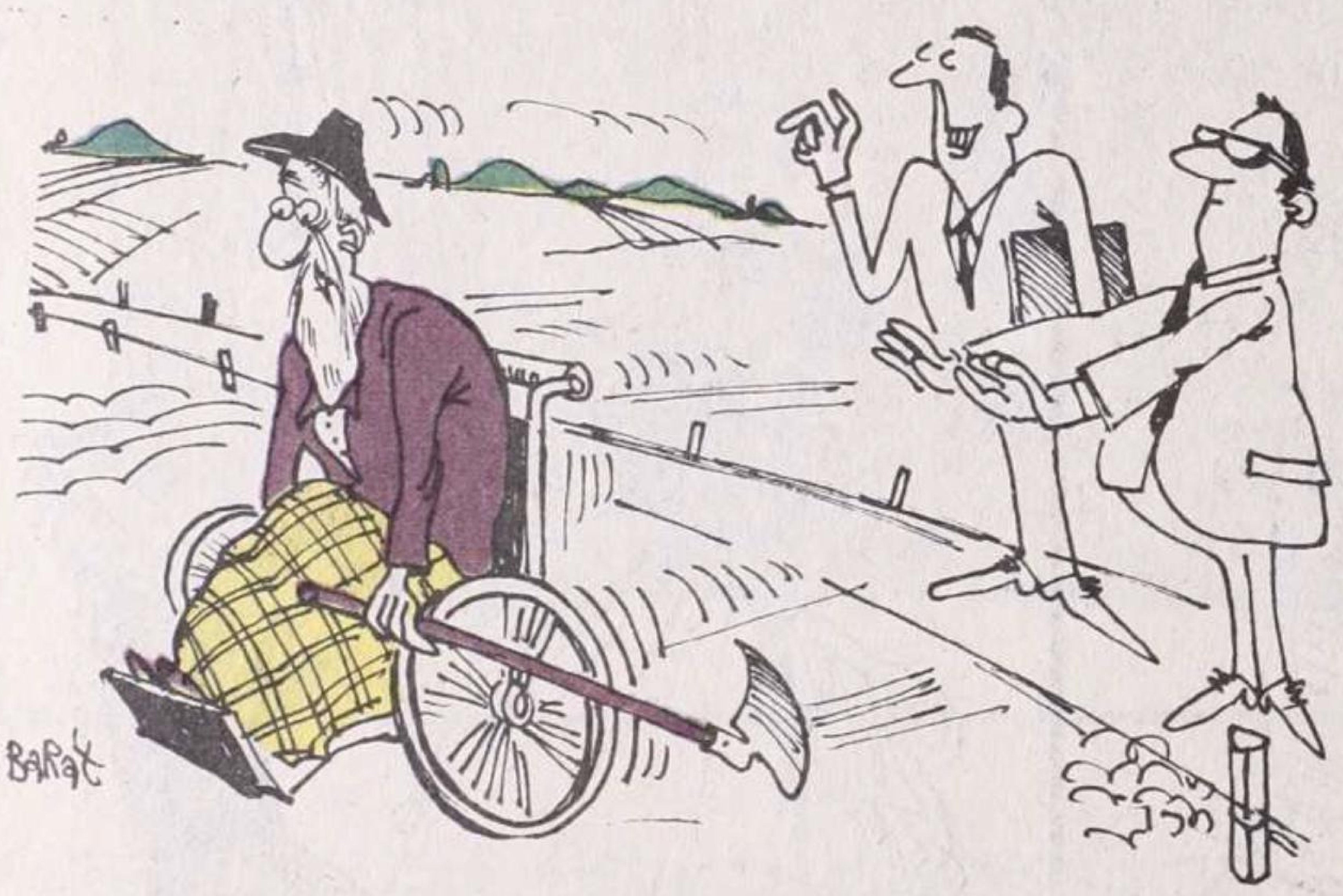
— Mihez kezdünk ennyi vak tyúkkal?

— Majd meglátjuk. Több szem, többet lát alapon.

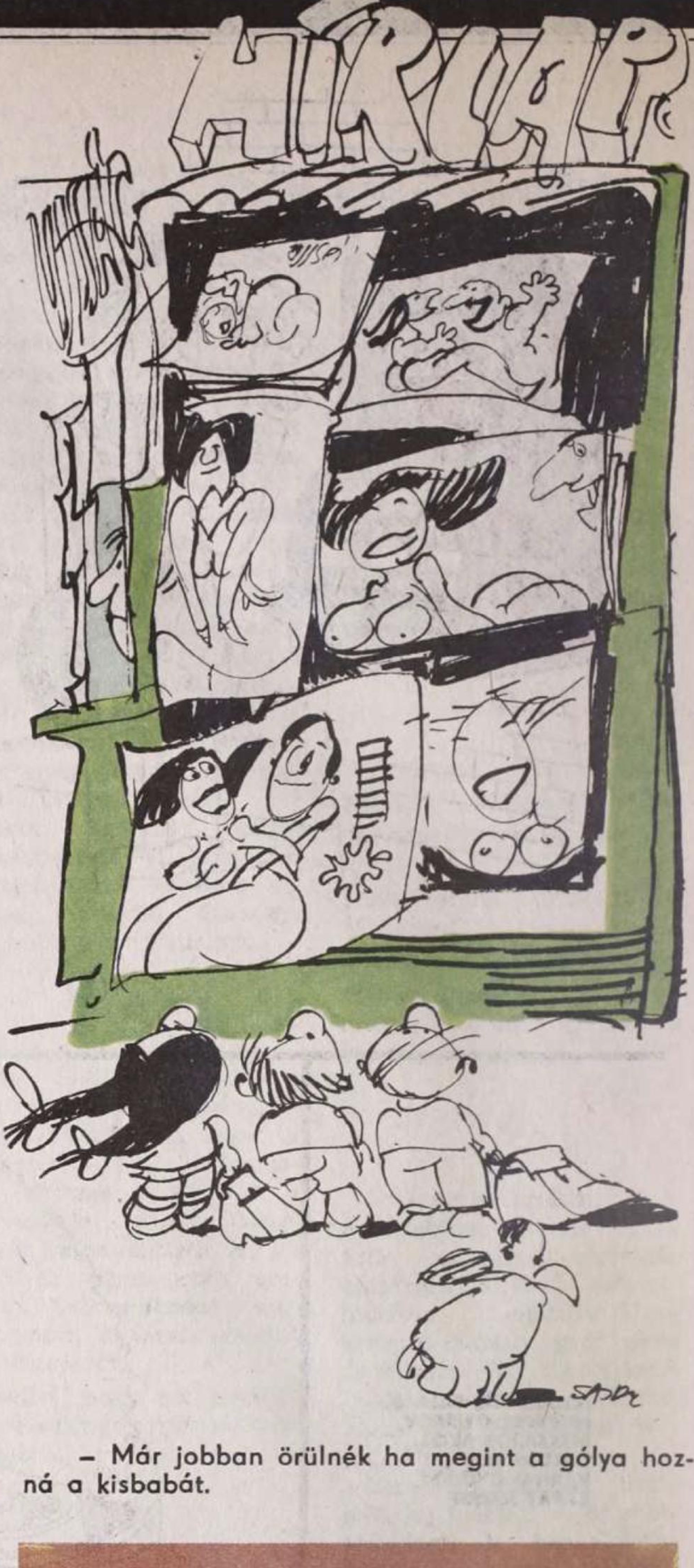
Wéber Tünde

MESEAUTÓ

– Itt a földje, papa! És folytathatja ott, ahol negyven éve abbahagyta.

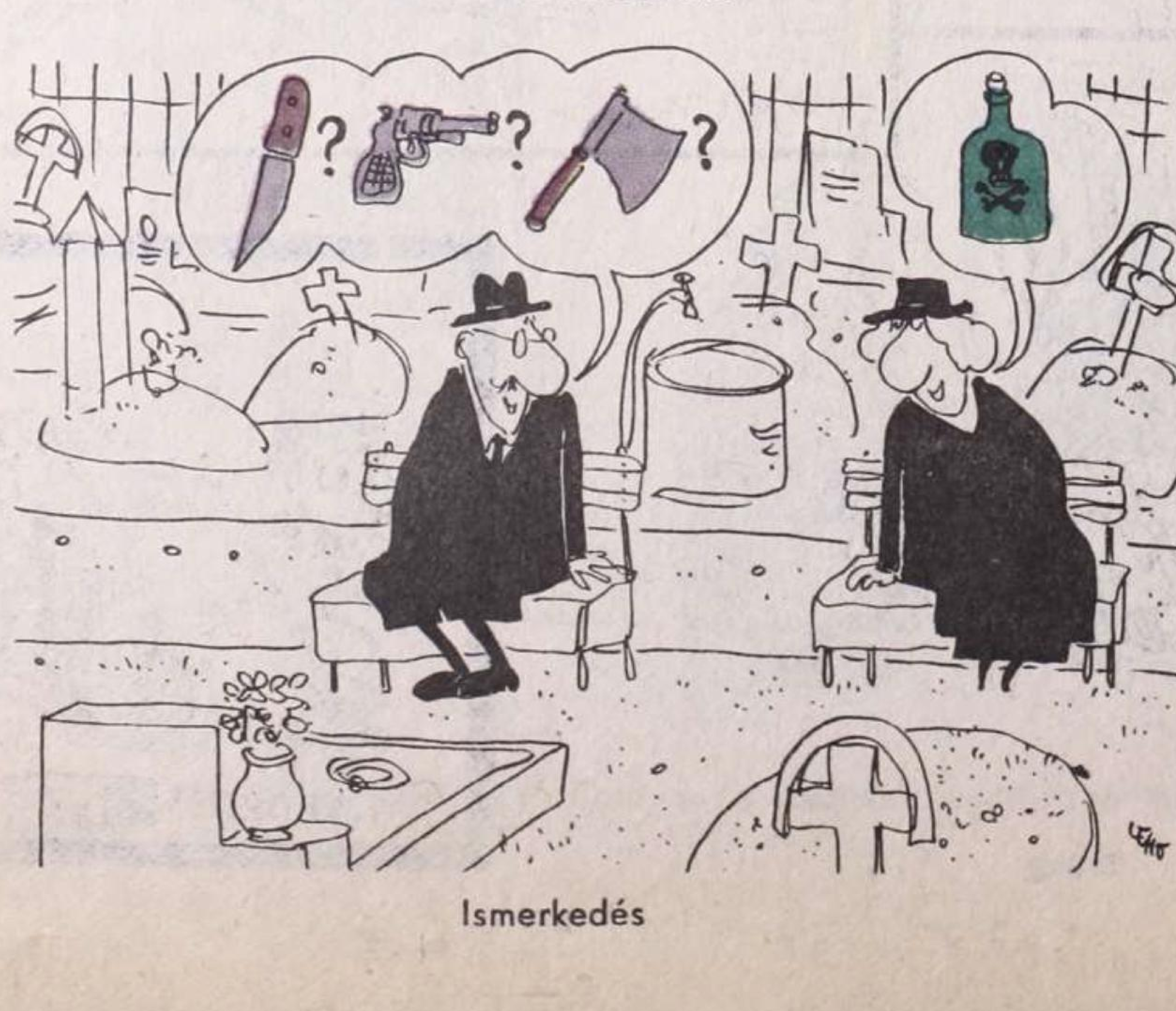

– Már jobban örülnék ha megint a gólya hozná a kisbabát.

ALULJÁRÓBAN

— Tüsszkő, szahharin, ajánlószelvény...
— Ajánlószelvény érdekelne...
— Mennyi?
— Olyan hétszáznegyvenkilenc darab...

FEKETE HUMOR

Ismerkedés

BOLHAPIAC

KERESNEK: 41-es, női magasszárú edzőcipőt (megkímélt állapotban); — Támlás irodai forgószéket; — A Mozaik 1980/10—12., 1981/12., 1982/1.—4., 6.—8., 1984/2. és az 1980 előtt megjelent számokat; — A Pókember 1., 2. számát; — Duran-Duran kis- és nagylemezeket, posztereket; — A Diáknaptár 1985/86. és 1986/87-es számait; — Görögország és Törökország útikönyvet és térképeket; — 160/60-as méretű nőre való ruhát, szoknyát, pulóvert, télikabátot, 37-es cipőt; — 170 magas, 15 éves fiú részére ruhákat és 41-es cipőket; — A Szabó család 29-től 52. számait; — Külföldi sportújságokat.

KÍNÁLNAK: 40-es, hagyományos sícipőt; — Síbotot; — 48-as, drapp, lastex női síruhát; — 14-es (gyermek) kétrészes síruhát; — 40-es orkán sínadrágot; — A Reform II. évfolyam 24-es számától megjelent összes példányát; — Működő, mechanikus Optima írógépet; — Posztereket minden mennyiségben; — Pink Floyd: Delicate Sound of Thunder, Queen: The Miracle, Jean-Michel Jarre: Zoolook című lemezeket; — Egy nyugatnémet válogatás-albumot, és egy East '56 kislemezt; — 3—4 éves kislányra való ruhákat, cipőket; — A Ludas Matyi 1971—1978-ig megjelent példányait bekötve.

CSERÉLNEK: Felnőtt és gyermek síruhát, síbotot kis képkeretekre, vagy könyvállványra, fonott bútorra vagy valamilyen lakberendezési tárgyra; — Állványos Lucznik varrógépet (motoros) hasonló táskavarrógépre; — Mechanikus írógépet kis magnóra vagy rádióra; — Posztereket (pop, rock, film) autós, reklám, Hi-Fi és filmposzterekre; — Két babakocsit jól működő fekete-fehér tévére.

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 1188-411-es telefonszámon a 909-es melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A RÉM NEM IS RÉMES?

Eddig úgy gondoltam, hogy a munkanélküliség réme a még állással rendelkező szerencséseket is a fokozott figyelemmel végzett, jobb munkára serkenti. Sajnos úgy tapasztalom, hogy ez nem így van. Akik még „házon belül" vannak, teljes biztonságban érezhetik magukat. Megállapításomat két konkrét esettel támaszthatom alá.

Nemrégiben a Sugár Áruházban vásároltam egy háromliteres fazekat, 120 forintért. Otthon azonnal hozzáláttam a rá ragasztott céduláik eltávolításához. Mikor az aljáról is lenyúztam a címkét — amely tudatta velem, hogy a Bonyhádi Zománcedény Gyár termékét tartom a kezemben, és a MEO I. osztályúnak minősítette — ért a meglepetés. A jótékony tapasz ugyanis egy elég durva gyári hibát takart. Ha ezt már az üzletben észreveszem, még harmadosztályú áron sem fogadom el. Természetesen azonnal visszavittem a boltba, ahol kicserélték. Ez nekem, mivel pesti vagyok, csupán két órámba és némi mérgelődésembe került. De mibe kerül ez a gyárnak, ha mondjuk egy annyira áhított nyugati piacon történik ez a kínos felfedezés? Arra kell gondolnom, hogy a bonyhádi meósokat nem fenyegeti a munkanélküliség réme. Különben nem engednének meg maguknak hasoló „stiklit".

A másik eset:

Szűkebb családom egyik tagja elvitte tízéves Daciáját az Óbuda TSz Bojtár utcai szervizébe azzal, hogy vizsgálják át, javítsák meg és vizsgáztassák le. Feltételezte, hogy az öreg kocsit fokozott gonddal nézik át. Határidőre vissza is kapta kedvencét, boldogan poroszkálták most már kettesben hazafelé. Félúton azonban leállt a motor. Másnap visszavitte a Bojtár utcába.

— Ja, persze — így a szerelő —, ez és ez az alkatrész rossz benne, de nekünk nincs. Szerezze meg valahol és mi beszereljük!

Így is történt. Három nap múlva ismét lefulladt a motor. Akkor már nem a Bojtár utcába vitte a boldogtalan tulajdonos az autóját, megcsináltatta máshol. Mindez három héten belül, a javítás és vizsga után. A szerviz kicserélte a kormányművet és a lámpatesteket (ezt is a megrendelő szerezte be), ezért és a vizsgáztatásért a tulajdonos kifizetett hatezer forintot.

Azt szeretném most már tudni, vajon mit csináltak a szerelők javítás címén? S hogy ilyen rokkant állapotban hogyan sikerült levizsgáztatni az autót? Az ablakra ragasztott címke vajon megvédi-e az utasokat a balesettől?

Ebből az esetből is arra következtetek: az óbudaiakat sem veszélyezteti a munkanélküliség réme...

Kollár Sándorné
Budapest

JOGOS, DE...

Ez évi 4. számunkban „Háború a Békében" címmel jelent meg panaszos levél, amelyben a balatonfüredi Béke SZOT üdülő épületének elhanyagolt állapotát, az ágynemű minősíthetetlen minőségét, a napi 20 forintos „gyógykezelési" díjat és az udvariatlan éttermi kiszolgálást kifogásolta olvasónk.

A SZOT Északdunántúli Üdülési és Szanatóriumi Igazgatóság Gazdasági Szervezetétől az alábbi választ kaptuk:

Az üdülőépület állaga valóban nagyon rossz. Nem rajtunk múlt, hogy ilyen állapotba került. Többszöri erőfeszítésünk ellenére sem sikerült elérni, hogy az épület felújításra kerüljön. Sajnos, már reményünk sincs, hogy ez a közeljövőben megtörténik.

Az ágynemű kérdésében is egyetértünk a panaszossal. Sajnos, a kereskedelem ilyen ágyneműt forgalmaz, ezt kell megvásárolnunk.

A számlán szereplő napi 20 forint nem gyógykezelés címén került felszámolásra, hanem gyógy- és üdülőhelyi díjként, amit a helyi tanácsnak kell átutalnunk. A díj felszámításáról jogszabály intézkedik.

Az étteremben előfordult panaszt jogosnak tartom. A mulasztást elkövető felszolgálót és a Béke üdülő vezetőjét is felelősségre vontam. Bízom abban, hogy intézkedésem olyan eredménnyel jár, hogy hasonló eset nem fordul elő.

Tóth János
egységvezető

tücsök és bogár

Miklóssal forgatott. Hátrafelé kellett menni, és egy centivel rosszul számított, így eltalálta homlokával az ajtót. Saját magát hibáztatta ilyenkor

Olyan magas a homloka, hogy hátulra is jut belőle!

(A TVR-7 című lapban lelte Fellner Gyuláné)

És akkor már növelheti a készpénzt is!

(Az RTV újságban fedezte fel Veres Péter)

Rekordok: A fővárosban ezen a napon 1947-ben mérték a leghidegebbet: –18,6 fokot; 1947-ben a legmelegebbet: +15,2 fokot.

Hiába, szeszélyes ország vagyunk!

(A Mai Napban fedezte fel Horváth László, fóti olvasónk)

Már a kakas sem az igazi

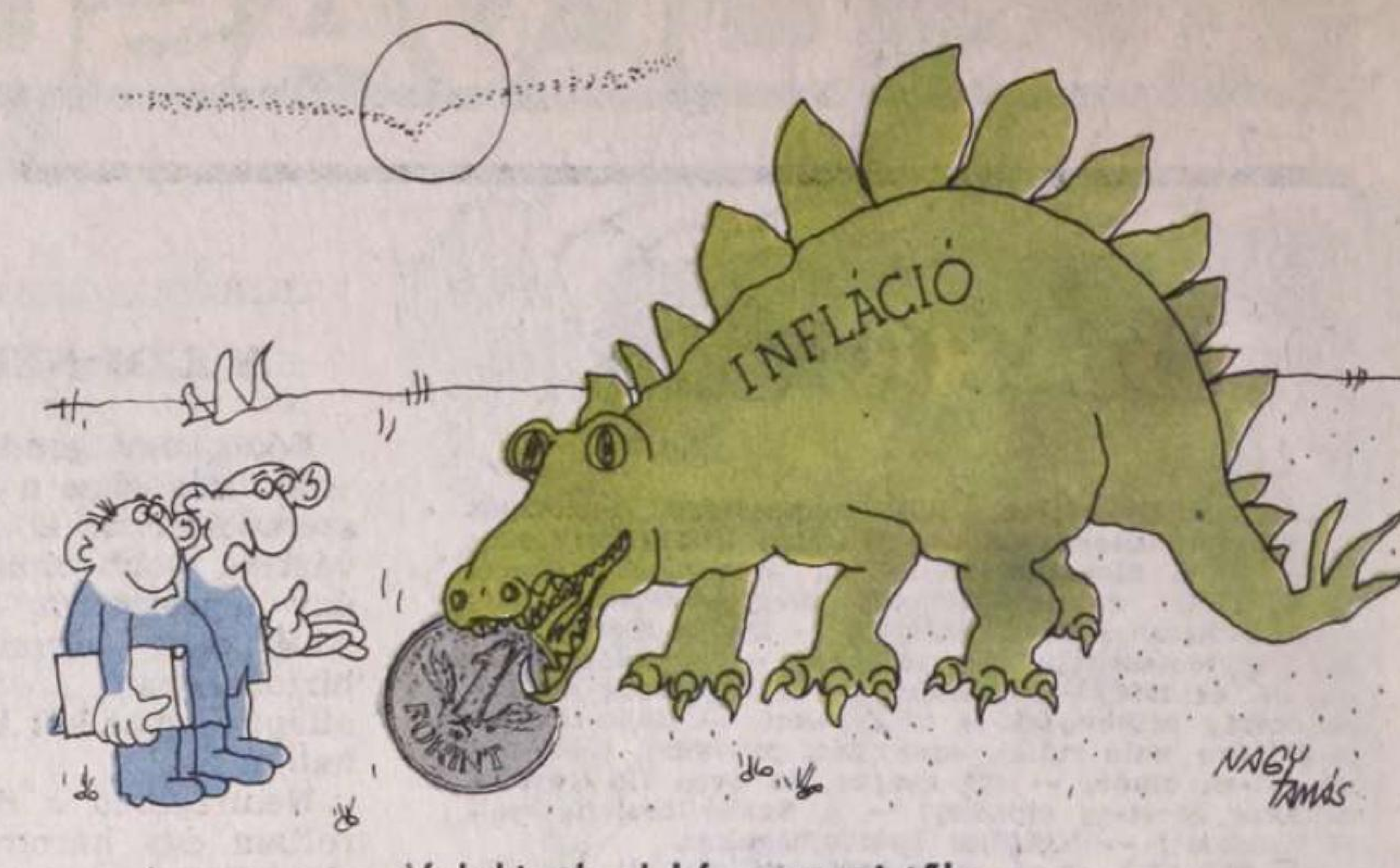
Kapkodnak a melle után

Ha már nem az igazi, legalább ennyi öröme legyen.

(A Kisalföldben találta Samu Tamás, lövői olvasónk)

LAPOZÓ

– Valakinek el kéne venni tőle...

KIMERÜLT BÁNYA

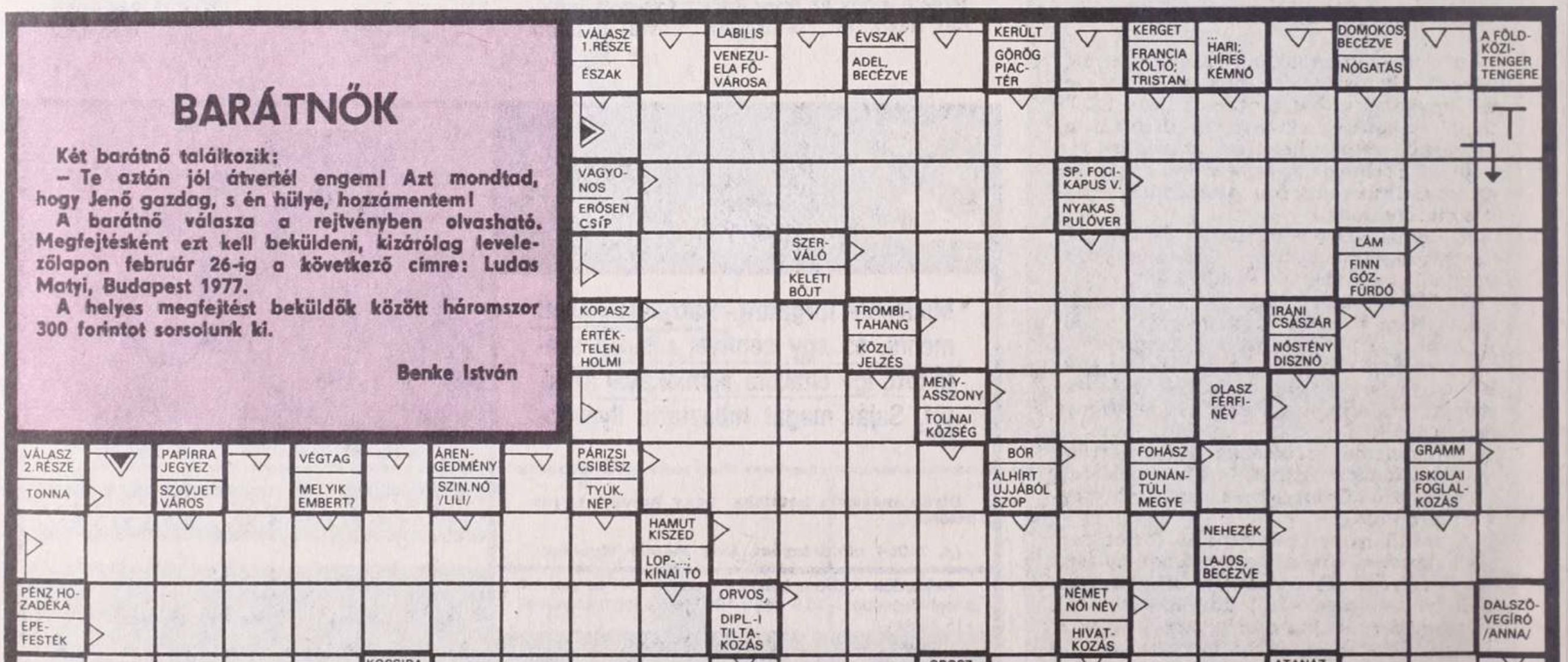

– Mert mindig is élhetetlen volt! Ha néger lenne, biztosan kapna Dél-Afrikában valami munkát!

BARÁTNŐK

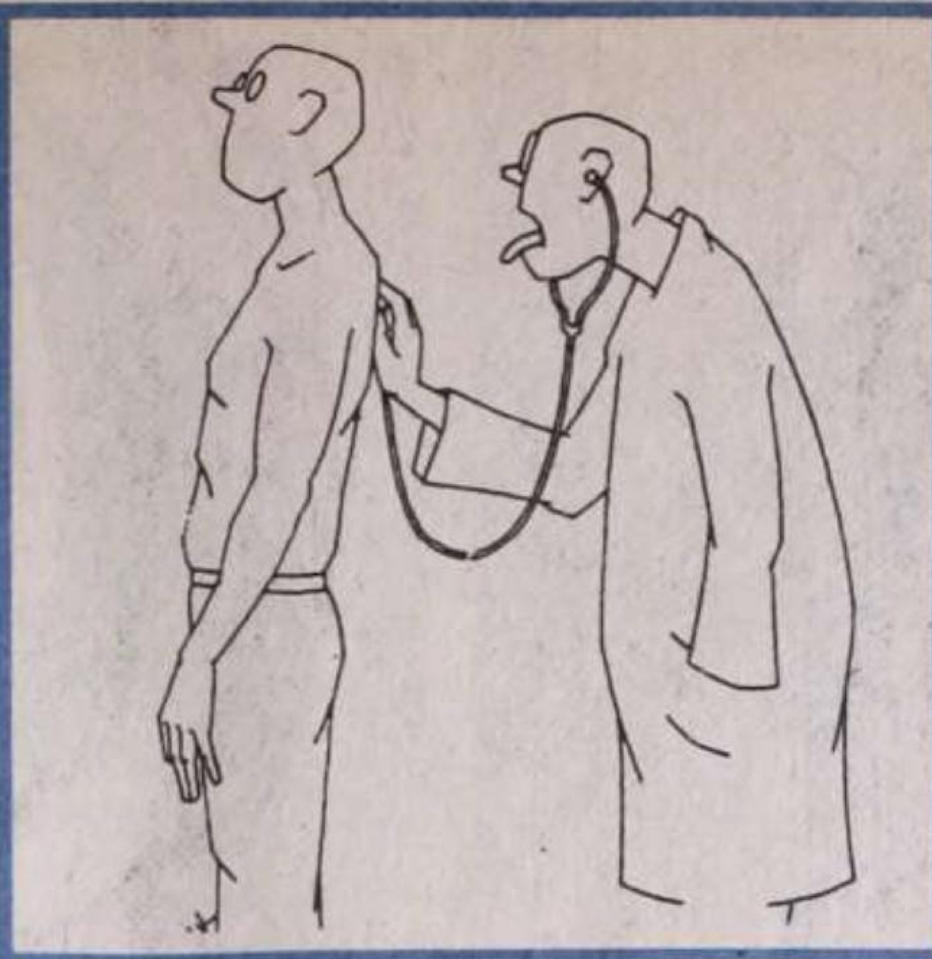
Két barátnő találkozik:
– Te aztán jól átvertél engem! Azt mondtad, hogy Jenő gazdag, s én hülye, hozzámentem!
A barátnő válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon február 26-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

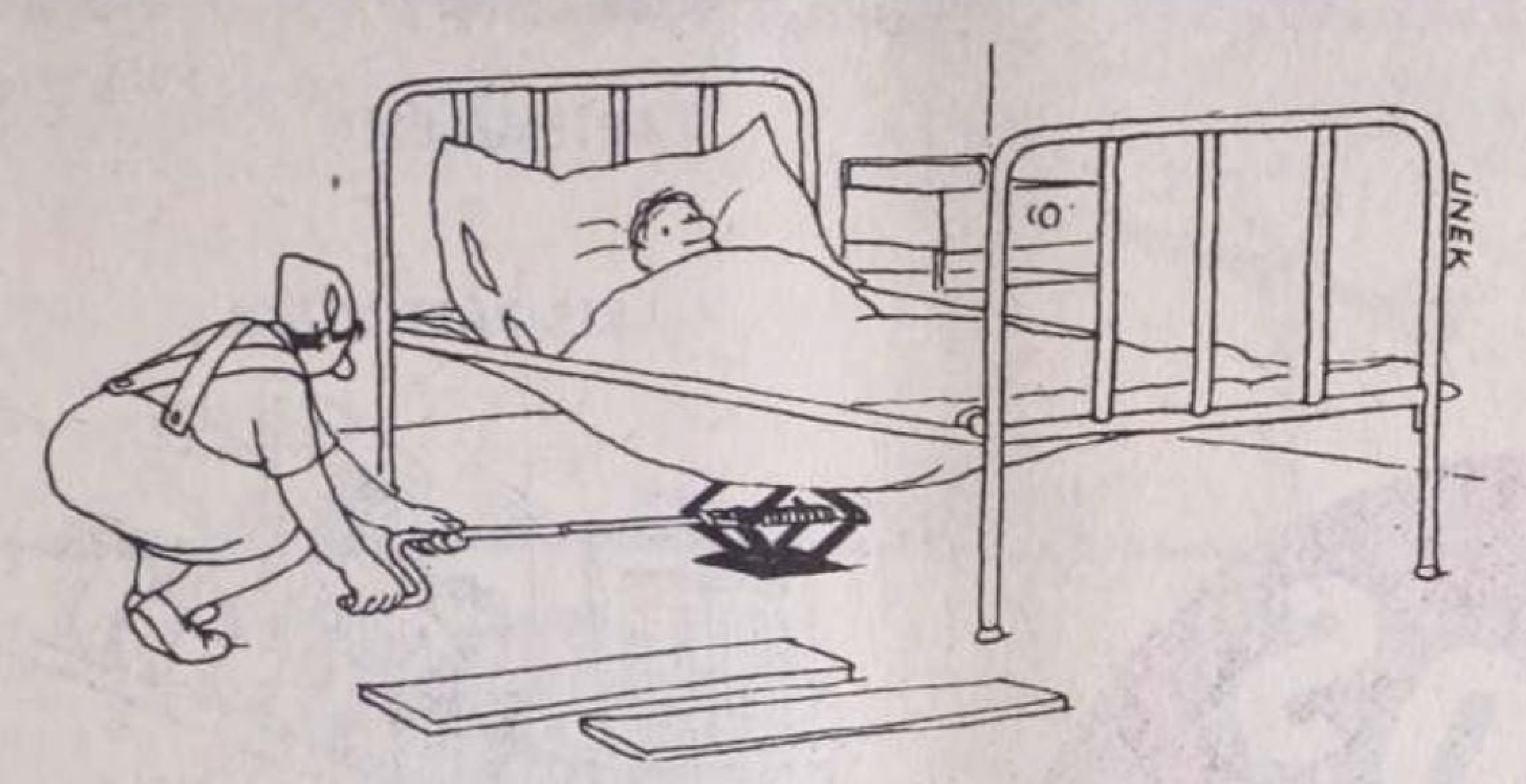
Benke István

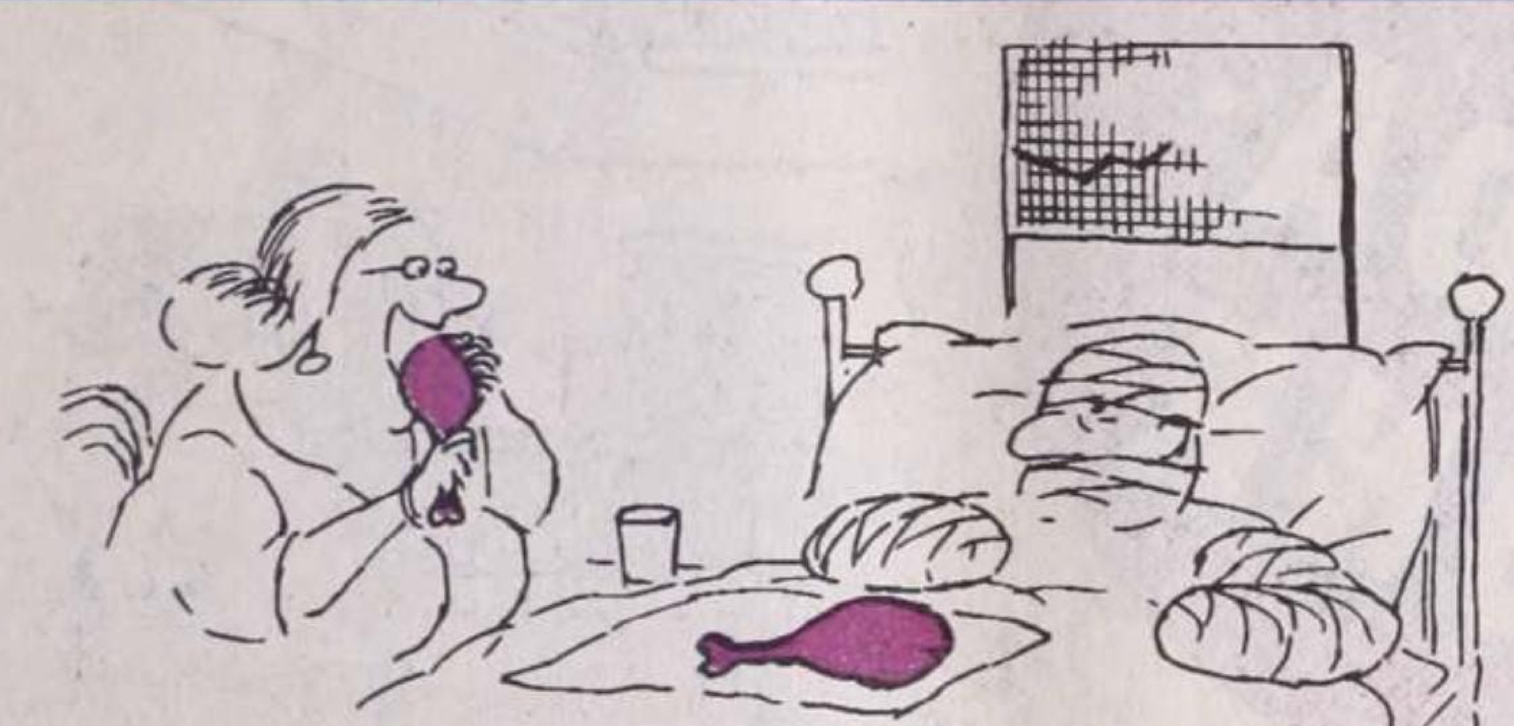

IMPORT HUMOR

KLINIKA

TRIBÜN

Az új baseballszezon esélyeinek latolgatása során a Sport Illustrated szakértője a következőket írta:

— A Cubs csapata 1908-ban nyerte első bajnokságát. Nem valószínű, hogy idén megnyerik a másodikat.

*

Gump Worsleyt, a Minnesota North Stars egykori legendás hokikapusát megkérdezték, igaz-e, hogy minden edzését Minneapolis kocsmáiban végezte?

— Szó sincs róla — volt a válasz —, időnként átugrottam St. Paulba is.

*

Tug McGraw-t, a Phillis baseballjátékosát megkérdezték, hogy mire költi 75 000 dolláros gázsiját.

— Kilencven százalékát nőkre és italra — mondta. — A többit csak úgy elherdálom.

Párbeszéd a Washington—New York repülőjáraton.

Stewardess: — Mr. Ali, kérem kapcsolja be a biztonsági övét.

Ali: — Supermannek nincs szüksége biztonsági övre.

Stewardess: — Supermannek történetesen repülőgépre sincs szüksége.

*

Az amerikai kosárlabdázók szuperligájának legkülönösebb figurája Manute Bol. A feketebőrű legény 224 centi magas és alig 90 kiló.

— Úgy fest a fiú — mondta Pat Williams, a 76-osok menedzsere —, mintha önkéntes véradásra ment volna és elfelejtett volna szólni, hogy hagyják abba.

(p. p.)

EGYÜTTÉRZÉS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— A feleségem új kosztümöt csináltatott és most ment megmutatni a te feleségednek!

300-300 forintot nyert:

Haraszti Katalin, Budapest, Tisza u. 18. fsz. 10. 1133. Harman István, Abasár, Fő u. 98. 3261. Varga László, Sárospatak, Szabó Ervin u. 5. II. 3. 3950.

A nyereményeket postán küldjük el.

LAPOZÓ

EZ LESZ A VÉGE

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
90.2308/08-66-22
Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza
HU ISSN 0134—0611

PÁRTOS OLDALUNK

MAGYAR VIRTUS

– Senki ne mozduljon!! Választási hadjárat!!

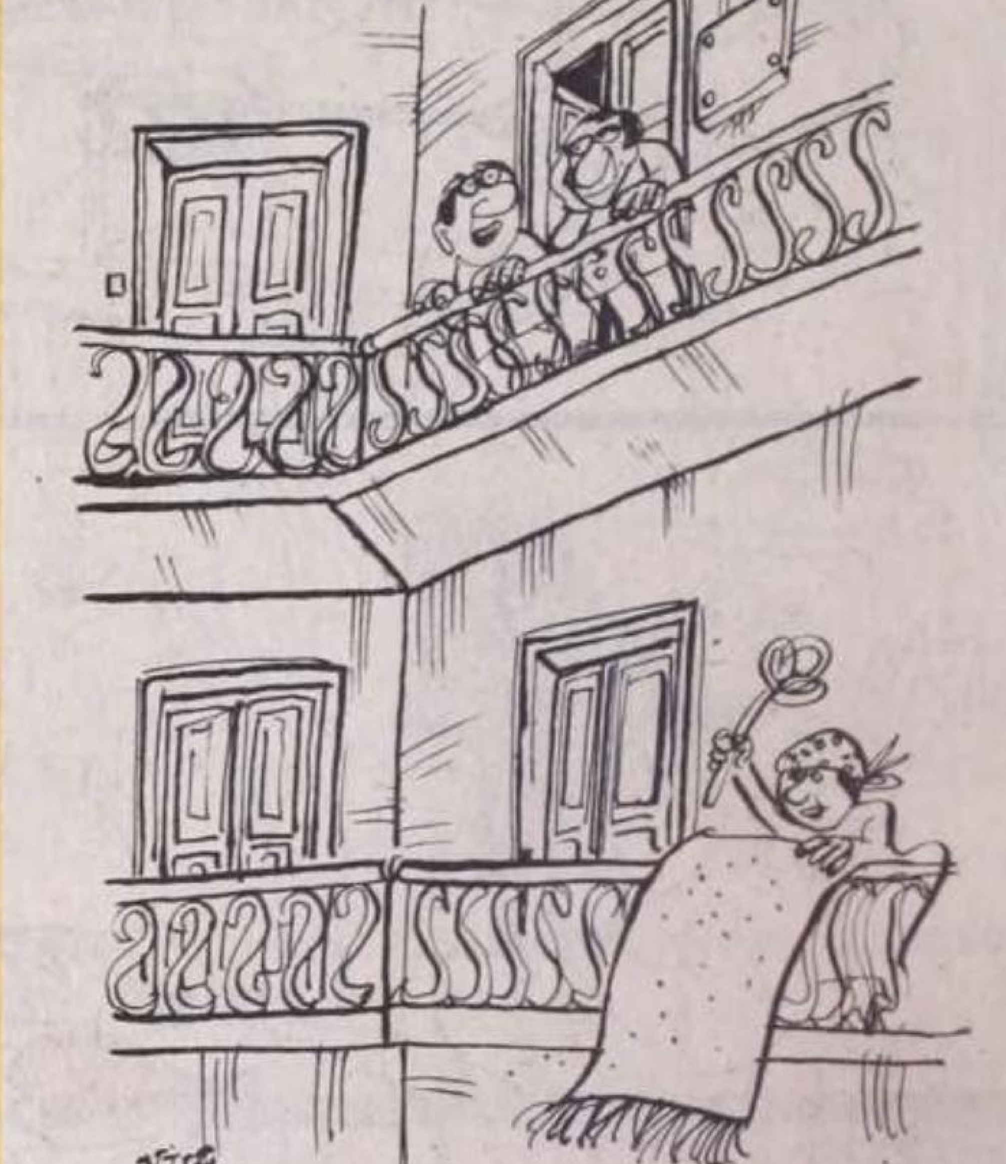

PÁRTEMBLÉMA

TRÓFEÁK

KIS PÁRTOCSKA

– De szép lenne, ha hozzánk is betörnének!

PÁRT-INGATLAN

– Úgy gondoltam, viszem a részemet…

PÁRTEGYSÉG

– Lássa be, ügyelnünk kell az esélyegyenlőségre.